

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: ZA-30S/143/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200393
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2023:5021200393.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a členov senátu JUDr. Ing. Matúša Škarbalu (sudca spravodajca) a JUDr. Kataríny Kochan Morovej v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o. z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpeného: Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 929 691 proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Vysokoškolákov 8556/33B, 010 08 Žilina, IČO: 00 151 866, za účasti ďalších účastníkov: 1/ Slovenská správa ciest, Investičná výstavba a správa ciest – Žilina, so sídlom M. Rázusa 104/A, 010 01 Žilina, 2/ Obec A., A. XX, XXX XX A. a 3/ Obec B. B., B. B. XXX/X, XXX XX B. B., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP3-2021/017412-002 zo dňa 24. 06. 2021, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

II. Žalobcovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Ďalším účastníkom konania 1/, 2/ a 3/ proti neúspešnému žalobcovi právo **na náhradu trov konania n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie

1. Navrhovateľ – Slovenská správa ciest, IVSC Žilina, Ul. M. Rázusa 104/A, 010 01 Žilina, IČO: 000 033 28 (ďalej aj ako „ďalší účastník 1/“) doručil Okresnému úradu Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“) zámer navrhovanej činnosti „I/64 PORÚBKA – MOST 107“ vypracovaný podľa prílohy č. 9 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon EIA“). Účelom navrhovanej činnosti je odvrátenie veľmi zlého stavebno-technického stavu na existujúcom mostnom objekte. Účel bude dosiahnutím demoláciou nevyhovujúcej konštrukcie mosta a jej nahradením novou nosnou mostnou konštrukciou. Súčasťou je aj úprava existujúcej cesty v úseku stavby pre napojenie nového mosta so šírkovou, smerovou a výškovou úpravou vrátane novej konštrukcie vozovky, výmeny a doplnenia záchytných bezpečnostných zariadení, chodníkov, úpravy vodného toku Rajčanka a preložky niektorých inžinierskych sietí. Navrhovaná činnosť svojimi parametrami je zaradená podľa prílohy č. 8 zákona EIA, kapitoly 13: Doprava a telekomunikácie, položka č. 8: Výstavba cestných mostov (na cestách I. a II. triedy) a železničných mostov (zisťovacie konanie bez limitu). Prvostupňový orgán vydal dňa 18. 11. 2020 rozhodnutie č. OU-ZA-OSZP3-2020/026490-014, ktorým podľa § 3 písm. k/ a § 56 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z.z. rozhodol,

že navrhovaná činnosť „I/64 PORÚBKA – MOST 107“ vypracovaná spracovateľom ENEX consulting, s.r.o., Školská 66, 911 05 Trenčín, situovaná na pozemkoch Porúbka a obce B. B. sa nebude posudzovať podľa zákona EIA. Doplnil, že pre uvedenú navrhovanú činnosť je možné požiadať o povolenie činnosti podľa osobitných predpisov a vzhľadom na charakter činnosti, informácie uvedené v oznámení o zmene navrhovanej činnosti a doručené stanoviská sa ukladajú nasledovné opatrenia: a) Pri vykonávaní zemných prác prijať účinné opatrenia na zamedzenie prípadného úniku ropných látok zo strojných mechanizmov a riešenie prípadných havarijných stavov b) Pred podaním návrhu na začatie konania o povolení navrhovanej činnosti požiadať v súlade s § 16a vodného zákona príslušný orgán štátnej vodnej správy o vydanie rozhodnutia, či ide o navrhovanú činnosť podľa § 16 ods. 6 písm. b) (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“). V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia prvostupňový orgán popísal stavbu, ktorá sa člení na stavebné objekty D101, D102, D201, D301, D601, D602 a D603. Navrhovanú činnosť v danej lokalite zdôvodnil tým, že na mostnom objekte sa vyskytuje celý rad závažných porúch. Medzi najzávažnejšie patrí rozpad betónov úložných prahov, degradácia betónov nosníkov C., korózia betonárskej výstuže a predpínacej výstuže, zatekanie mosta cez nefunkčnú izoláciu a nefunkčné dilatácie, rozpad vozovky a ríms, nevyhovujúce bezpečnostné zariadenie a poruchy opevnení okolo mosta. Navrhované stavebné práce sa nachádzajú na cestnom pozemku, jedná sa o práce v mieste existujúceho mosta, ktorý bude zdemolovaný a na jeho mieste bude vybudovaný nový mostný objekt. Ďalej sa odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia zaoberá požiadavkami na záber pôdy, spotrebu vody, elektrickú energiu, dopravu, pracovné sily, materiálové vstupy, zastavané územia, ovzdušie, odpadové vody, odpady, hluk a vibrácie, očakávané vyvolané investície, pričom konštatuje, že negatívne vplyvy súvisiace s navrhovanou činnosťou budú v súvislosti s búracími, demolačnými a stavebnými prácami. Počas týchto prác bude prostredie zasiahnuté negatívnym vplyvom emisií z prevádzky stavebných strojov a mechanizmov, zvýšenou prašnosťou a taktiež zvýšenou hladinou hluku a vibrácií. Vzhľadom na rozsah stavebnej činnosti bude predpokladaný vplyv na obyvateľstvo počas výstavby negatívny, ale len dočasný charakter. Po ukončení stavebných prác a spustení nového mosta s nadväznými komunikáciami do prevádzky sa prejavia dlhodobé pozitívne prínosy navrhovanej činnosti, najmä vo zvýšení bezpečnosti dopravy na ceste I/64. Rovnako sa zvýši bezpečnosť dopravy ako aj peších presunov po moste ponad D., nakoľko súčasný stav mosta je vo veľmi zlom stave. Predložený zámer je riešený jednovariantne. Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie vydal upustenie od variantnosti riešenia rozhodnutím č.j.: OU-ZA-OSZP3-2020/003995-005/Hnl zo dňa 14. 02. 2020. K pripomienkam Okresného úradu Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia na úseku štátnej vodnej správy uviedol, že tieto akceptuje a sú súčasťou výroku rozhodnutia. Doručované stanoviská neuvádzali žiadne pripomienky, ani žiadne nové skutočnosti, na základe ktorých by bolo potrebné navrhovanú činnosť ďalej posudzovať za predpokladu plnenia právnych predpisov na ochranu jednotlivých zložiek životného prostredia a je možné ich uplatniť v ďalších povoľovacích činnostiach. V stanovenej lehote neboli vznesené ďalšie pripomienky dotknutých orgánov. Svoje pripomienky neuplatnili v zákonom stanovenej lehote Žilinský samosprávny kraj a Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie, na úseku odpadového hospodárstva, Obec A., OR HaZZ a Krajský pamiatkový úrad Žilina. Tieto v zmysle § 23 ods. 4 sa považujú za súhlasné stanoviská. Prvostupňový orgán pri rozhodovaní o tom, či sa navrhovaná činnosť bude posudzovať podľa zákona EIA prihliadal na stanoviská predložené k zámerom navrhovanej činnosti a pri konečnom rozhodovaní primerane použil kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10 zákona. Prvostupňový orgán na základe preskúmania a zhodnotenia predloženého zámeru k navrhovanej činnosti, vyjadrení subjektov konania, zistenia stavu z hľadiska zhodnotenia povahy a rozsahu navrhovanej činnosti, miesta vykonávania navrhovanej činnosti, najmä jeho únosného zaťaženia a ochrany poskytovanej podľa osobitných predpisov, významu očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľstva, posúdenia súladu s územno-plánovacou dokumentáciou a úrovne spracovania zámeru k navrhovanej činnosti konštatoval, že navrhovaná činnosť neohrozuje ani neprimerane neobmedzuje práva a oprávnené záujmy subjektov konania a sú splnené podmienky podľa zákona a predpisov upravujúcich konania, ktoré boli súčasťou predloženého zámeru. V rámci zisťovacieho konania prvostupňový orgán nezistil žiadne skutočnosti, ktoré môžu byť v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu životného prostredia, alebo ktoré by v závažnej miere ohrozovali životné prostredie a zdravie obyvateľov, ktoré by bolo potrebné posudzovať podľa zákona. Z výsledkov zisťovacieho konania a po zohľadnení stanovísk doručených k navrhovanej činnosti vyplynuli niektoré konkrétne požiadavky vo vzťahu k navrhovanej činnosti, ktoré je potrebné zohľadniť v procese konania o povolení navrhovanej činnosti podľa osobitných predpisov. Zo zhodnotenia predpokladaných vplyvov navrhovanej činnosti vykonanej v etape vypracovania zámeru k

navrhovanej činnosti vyplýva, že sa nepredpokladajú také negatívne vplyvy, ktoré by mali za následok významné zhoršenie stavu životného prostredia a zdravia obyvateľov v záujmovom území, oproti povolenému existujúcemu stavu, ktoré by bolo potrebné ďalej posudzovať podľa zákona EIA. OÚ Žilina, OSZP3 na základe preskúmania zhodnotenia predloženého zámeru k navrhovanej činnosti, vyjadrení subjektov konania, zistenia stavu z hľadiska zhodnotenia celkovej úrovne ochrany životného prostredia podľa zákona konštatoval, že nie sú ohrozené ani neprimerane ohrozené alebo obmedzené práva a oprávnené záujmy subjektov konania a sú splnené podmienky podľa zákona a predpisov upravujúcich konania, ktoré boli súčasťou zámeru k navrhovanej činnosti.

2. O odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu rozhodol Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov (ďalej len „žalovaný“) rozhodnutím č. OU-ZA-OOP3-2021/017412-002-005 zo dňa 24. 06. 2021 tak, že odvolanie podané žalobcom zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Žalovaný ako príslušný odvolací správny orgán, preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie, predložený spisový materiál vrátane podaného odvolania, pričom skonštatoval, že Združenie domových samospráv, D. XX, A. XXX, XXX XX E. (ďalej aj ako „žalobca“ alebo „odvolateľ“) v procesnom postavení verejnosti podalo voči napadnutému rozhodnutiu písomné odvolanie zo dňa 07. 12. 2020, ktoré bolo na prvostupňový orgán doručené e-mailom dňa 07. 12. 2020 a v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci dňa 08. 12. 2020. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote a v súlade s § 54 ods. 1 a 2 Správneho poriadku a § 24 ods. 4 zákona EIA. Odvolateľ v odvolaní zo dňa 07. 12. 2020 okrem iného uviedol, že podal dňa 02. 06. 2020 odôvodnené stanovisko k zámeru, čím mu vzniklo postavenie účastníka konania. Napriek uvedenému neobsahuje rozdeľovník ani text rozhodnutia túto skutočnosť. Odvolateľ tiež namietal, že napadnuté rozhodnutie vo vzťahu k vyjadreniam odvolateľa neobsahuje náležitosti v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku, podľa ktorého má odôvodnenie obsahovať právne a skutkové posúdenie veci a spôsob ako sa úrad vysporiadal s vyjadreniami účastníkov, ako ani náležitosti v zmysle § 20a zákona EIA, podľa ktorého sa uvedú dôvody akceptovania resp. neakceptovania pripomienok do výroku rozhodnutia. Odvolateľ namietal, že prvostupňový orgán nekonal s ním ako s účastníkom a tým mu boli uprené procesné práva a to najmä právo na konzultáciu podľa § 63 a § 65g zákona EIA, právo na kópiu podkladov rozhodnutia podľa § 23 Správneho poriadku ako aj právo na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia a navrhnúť nové dôkazy podľa § 33 Správneho poriadku. Odvolateľ v odvolaní navrhol, aby prvostupňový orgán vykonal dokazovanie, súčasťou ktorého bude spracovanie doplňujúcej informácie podľa § 29 ods. 10 zákona EIA ku všetkým pripomienkam k zámeru a navrhol zapracovanie ním uvedených opatrení do rozhodnutia ako jeho záväzných podmienok. Žalovaný ďalej popísal obsah a priebeh prvostupňového konania, ako aj prvostupňového rozhodnutia. Uviedol, že prvostupňový orgán v súlade s § 23 ods. 1 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku listom z 18. 09. 2020 oznámil, že účastníci konania majú právo sa oboznámiť s podkladmi na vydanie rozhodnutia a následne sa k nim, ako aj k spôsobu ich zistenia, vyjadriť pred vydaním rozhodnutia, prípadne navrhnúť ich doplnenie. K uvedenému sa žiadny zo subjektov nevyjadril. Žalovaný skonštatoval, že odvolanie nebolo dôvodné, a teda nie je možné mu vyhovieť a bol toho názoru, že prvostupňové rozhodnutie je vydané v súlade s právnymi predpismi a vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Podľa právneho názoru odvolacieho správneho orgánu prvostupňový orgán v súlade s § 32 ods. 1 Správneho poriadku zistil presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si aj zaobstaral potrebné podklady pre rozhodnutie. Odvolateľ v odvolaní uviedol niektoré ustanovenia zákona EIA a Správneho poriadku, k porušeniu ktorých malo dôjsť v dôsledku opomenutia jeho účastníctva v predmetnom konaní. Namietal tak nedostatočné odôvodnenie odvolaním napadnutého rozhodnutia z dôvodu absencie vysporiadania sa prvostupňového orgánu s jeho pripomienkami, ktoré boli uvedené v e-mailovej komunikácii zo dňa 02. 06. 2020 a upretie procesných práv účastníka konania, najmä § 63 a 65g zákona EIA a § 23 a § 33 Správneho poriadku. Podľa právneho názoru odvolacieho správneho orgánu však odvolateľovi doručením predmetného e-mailu zo dňa 02. 06. 2020 na prvostupňový orgán nevzniklo postavenie účastníka konania z dôvodu, že s odkazom na ustanovenie § 23 ods. 4 v spojení s § 64 zákona EIA a ustanovenie § 19 ods. 1 Správneho poriadku odvolateľom doručené stanovisko zo dňa 02. 06. 2020 nemohlo vyvolať zamýšľané právne účinky a nahliada sa naň ako by nebolo vôbec podané, nakoľko podanie vykonané prostredníctvom e-mailu bez autorizácie podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, ktoré nebolo následne doplnené v listinnej podobe, v elektronickej podobe s autorizáciou alebo ústne do zápisnice nemožno považovať za podanie vykonané v súlade s ustanovením § 19 Správneho poriadku a správny orgán na dodatočné doplnenie podania nevyzýva. Je preto v záujme podávateľa, aby v zákonom stanovenej lehote troch pracovných dní doplnil podanie v podobe, s ktorou

zákon spája účinky v tomto prípade podaného písomného stanoviska. V opačnom prípade nielenže správny orgán na takto doručené pripomienky neprihliada, ale vzhľadom na to, že sa na dané podanie nahliada ako by nebolo vôbec podané, nevzniklo odvolateľovi na jeho podklade ani účastníctvo v konaní. To nadobudol až následne podaním odvolania ako to vyplýva z ustanovenia § 24 ods. 4 zákona EIA. V súlade s § 24 ods. 4 zákona EIA má verejnosť právo podať odvolanie proti rozhodnutiu o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona, alebo proti záverečnému stanovisku aj vtedy, ak nebola účastníkom zisťovacieho konania alebo konania o vydaní záverečného stanoviska alebo jeho zmeny. Za deň doručenia rozhodnutia sa pri podaní takého odvolania považuje pätnásty deň zverejnenia rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 15 alebo záverečného stanoviska príslušným orgánom podľa § 37 ods. 6. Verejnosť podaním odvolania zároveň prejaví záujem na navrhovanej činnosti a na konaní o jej povolení. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemožno akceptovať ani ďalšie body odvolania, a to požiadavku odvolateľa na doplnenie dokazovania spracovaním doplňujúcej informácie podľa § 29 ods. 10 zákona EIA ku všetkým pripomienkam k zámeru a požiadavku zapracovania odvolateľom navrhovaných záväzných podmienok rozhodnutia. Podľa právneho názoru odvolacieho správneho orgánu zákon EIA takýto postup neumožňuje. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí poukázal na skutočnosť, že účastník konania – odvolateľ – má nielen práva v zmysle platnej legislatívy, ale taktiež má aj určité povinnosti stanovené zákonom. Keďže odvolateľ nedoplnil e-mailové podanie zo dňa 02. 06. 2020 v súlade s ustanovením § 19 ods. 1 Správneho poriadku a ani inak nedoručil svoje písomné stanovisko k zámeru v súlade s týmto ustanovením, zmeškaním zákonnej lehoty sa odvolateľ pripravil o možnosť podať pripomienky k predmetnej navrhovanej činnosti v rámci zisťovacieho konania a na podanie pripomienok nie je zákonom určený ani inštitút odvolacieho konania. Odvolanie účastníka konania pozostávajúce z pripomienok má charakter písomného stanoviska k zámeru navrhovanej činnosti v zmysle ustanovenia § 23 ods. 4 zákona EIA, ktoré odvolateľ v zákonom stanovenej lehote nepodal. Vyhodnocujú a odôvodňujú sa iba pripomienky, ktoré sú doručené v súlade so zákonom EIA a v zákonom stanovenej lehote a taktiež obsahujú zákonom predpísané náležitosti. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací správny orgán nevyhodnocoval pripomienky (v bodoch č. 1 až 5 podaného odvolania) podané odvolateľom ku navrhovanej činnosti až vo fáze odvolacieho konania, nakoľko boli doručené po zákonom stanovenej lehote. Odvolací správny orgán k uvedenému uviedol, že odvolateľ v súlade s ustanovením zákona EIA podal odvolanie, aj keď nebol účastníkom konania. Odvolanie sa podáva v prípade, že odvolateľ zistil hmotnoprávne alebo procesnoprávne pochybenie v konaní prvostupňového orgánu. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti vyhodnotil odvolací správny orgán odvolacie námietky odvolateľa ako neopodstatnené. Žalovaný ďalej poukázal na to, že na zisťovacie konanie bol predložený zámer navrhovanej činnosti, ktorý podáva základnú charakteristiku navrhovanej činnosti, základné údaje o súčasnom stave životného prostredia a základné údaje o predpokladaných vplyvoch na životné prostredie. Vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia sú uvedené opatrenia na zmiernenie vplyvu navrhovanej činnosti na životné prostredie. Nie sú tam zahrnuté opatrenia, ktoré boli vyhodnotené v rámci zisťovacieho konania ako splnené, neodôvodnené a nesúvisiace s predmetom posudzovanej činnosti ako aj tie, ktoré sa týkali dodržiavania platných právnych predpisov a noriem, ktoré sú pre navrhovateľa záväzné. Príslušný orgán vychádzal z komplexných výsledkov zisťovacieho konania a keďže povoľujúci orgán a dotknuté orgány nepoukázali na očakávané zhoršenie kvality zložiek životného prostredia a podmienok ochrany verejného zdravia, vyslovili vo svojich stanoviskách názor, že odporúčajú ukončiť proces posudzovania v zisťovacom konaní. Zo zhodnotenia predpokladaných vplyvov navrhovanej činnosti vyplýva, že sa nepredpokladajú také negatívne vplyvy, ktoré by mali za následok významné zhoršenie stavu životného prostredia a zdravia obyvateľov v záujmovom území oproti existujúcemu stavu, ktoré by bolo potrebné ďalej posudzovať podľa zákona EIA. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí ďalej uviedol, že navrhovaná činnosť podlieha procesu povolenia podľa zákona č. 50/1976 o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a procesu povolenia orgánmi špecializovanej správy. Navrhovaná činnosť môže byť realizovaná len na základe územného rozhodnutia a stavebného povolenia, ktoré vydá príslušný stavebný úrad. Tohto procesu sa zúčastňujú orgány ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a miestnej samosprávy, ktoré sú dostatočnou zárukou, že nebude povolená taká navrhovaná činnosť, ktorá by bola v rozpore s príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti ochrany životného prostredia. Žalovaný poukázal na to, že prvostupňový orgán na základe preskúmania a zhodnotenia predloženého zámeru k navrhovanej činnosti, vyjadrení subjektov konania, zistenia stavu z hľadiska zhodnotenia povahy a rozsahu navrhovanej činnosti, miesta vykonávania navrhovanej činnosti, najmä jeho únosného zaťaženia a ochrany poskytovanej podľa osobitných predpisov, významu očakávaných

vplyvov na životné prostredie a to aj kumulatívnych, vrátane vplyvov na zdravie obyvateľov, súladu s územno-plánovacou dokumentáciou a úrovne spracovania zámeru k navrhovanej činnosti zistil, že navrhovaná činnosť neohrozuje ani neprimerane neobmedzuje práva a oprávnené záujmy subjektov konania a sú splnené podmienky podľa zákona EIA. Pri rozhodovaní o tom, či sa navrhovaná činnosť bude posudzovať podľa zákona EIA, prvostupňový orgán prihliadal na stanoviská dotknutých orgánov doručené k predmetnému zámeru k navrhovanej činnosti a pri konečnom rozhodovaní použil primerane kritériá pre zisťovacie konanie podľa Prílohy č. 10 k zákonu EIA, pričom vzal do úvahy súčasný stav životného prostredia v dotknutom území. Posudzovanie vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA sa vykonáva v predprojektovom štádiu. V rámci zámeru k navrhovanej činnosti boli podrobne zdokumentované vstupy a výstupy a predpokladané vplyvy navrhovanej činnosti zodpovedajúce stupňu prípravy navrhovanej činnosti – posudzovaniu vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA. Navrhovaná činnosť sa má uskutočniť v katastrálnych územiach A. a B. B.. Uvedené územie bolo posúdené podľa zákona a sú známe vplyvy na životné prostredie. Navrhovaná činnosť nevyvolá nové významné vplyvy. Uvedená skutočnosť sa prejavila v stanoviskách od dotknutých subjektov, ktoré dali kladné stanoviská a nepožadovali ďalšie posudzovanie navrhovanej činnosti. Písomné stanoviská od subjektov, ktoré ich nedoručili v termíne podľa § 23 ods. 4 zákona EIA sa považujú za súhlasné. Opatrenia pre túto navrhovanú činnosť boli uložené z dôvodu požiadaviek pripomienkujúcich subjektov a budú vyhodnotené v rámci povoľovacieho konania. Žalovaný sa plne stotožnil s posúdením navrhovanej činnosti prvostupňovým orgánom a v konaní prvostupňového orgánu žalovaný nezistil také porušenie hmotného alebo procesného práva, pre ktoré by bolo potrebné odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. V rámci zisťovacieho konania správny orgán nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by boli v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu životného prostredia alebo ktoré by v závažnej miere ohrozovali životné prostredie a zdravie obyvateľov, ktoré by bolo potrebné posudzovať podľa zákona EIA. Žalovaný na základe odvolateľom podaného odvolania, ako príslušný odvolací orgán preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia Okresného úradu Žilina, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia, C. XXXX/XXX, XXX XX F., číslo: OU-ZA-OSZP3-2020/026490-014 zo dňa 18. 11. 2020, ako aj celý spisový materiál v súlade s § 59 Správneho poriadku, zhodnotil vykonané dokazovanie, priebeh prvostupňového konania a dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového orgánu bolo vydané v súlade s príslušnými právnymi predpismi ako aj v súlade s ustanovením § 46 Správneho poriadku. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok odvolateľa odvolací správny orgán nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa pri rešpektovaní princípu právnej istoty odchýlil od právneho názoru prvostupňového orgánu.

Zhrnutie argumentov žalobcu – žalobné body

3. Správnu žalobou, podanou v zákonnej lehote, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa, ich zrušenia a vrátenia veci prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

4. V bode 1. správnej žaloby poukázal žalobca na postup správneho súdu v iných konaniach a popísal svoju činnosť ako ekologickej organizácie, ktorá chráni a presadzuje verejné záujmy životného prostredia.

5. Žalobca v bode 2. správnej žaloby popísal priebeh administratívneho konania a v rámci časti 3. správnej žaloby - Žalobné body uviedol, že napadnuté rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods. 1 písm. c) SSP), je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d) SSP), skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnymi spisami alebo v nich nemá oporu (§ 191 ods. 1 písm. f) SSP) a v konaní došlo zároveň aj k podstatnému porušeniu ustanovenia o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g) SSP).

6. V rámci časti 3.1. Argumentácia z hľadiska porušenia hmotného práva žalobca poukázal na čl. 44 ods. 1 a 2, čl. 45, čl. 51 ods. 1, čl. 48 ods. 2, čl. 7 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy SR a na ustanovenia čl. 37 a čl. 41 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie. Uviedol, že mu ide o úplné, presné a správne informácie o životnom prostredí, príčinách stavu a následkoch s tým, že

vychádzal z čl. 4 Aarhuského dohovoru, ktorý hovorí o tom, ako sa môže domáhať práva na informácie o životnom prostredí. Uviedol, že cieľom jeho postupu je, aby mohol ovplyvniť výsledok posudzovania najmä určením zásad, ktoré by bol realizátor povinný dodržať, ale aj určenie konkrétnych opatrení. Ďalej uviedol, že v procese EIA zadefinoval konkrétne environmentálne záujmy, ktoré žiadal riešiť v príslušnom konaní tak, aby úrad s využitím najmä ustanovenia § 3 ods. 4 Správneho poriadku viedol k správne, efektívne vybaveniu vecí. Ďalej uviedol, že navrhol procesné vybavenie zodpovedajúce ním popísanému aplikačnému postupu podľa zákona EIA a že úrad tieto návrhy neakceptoval, avšak ani nerealizoval iný procesný postup, ktorý by viedol síce odlišným procesným postupom, avšak k porovnateľným výsledkom čo sa týka efektivity konania, najmä naplnenia hmotných práv žalobcu. Úrad zvolil procesný postup, ktorý nemohol viesť k naplneniu práv verejnosti týkajúcich sa ochrany životného prostredia a konal v rozpore s § 3 ods. 4 a 2 Správneho poriadku s následkom porušenia hmotných práv žalobcu .

7. V rámci časti správnej žaloby 3.2 Argumentácia z hľadiska porušenia procesného práva žalobca poukázal na ustanovenie § 24 ods. 2 , § 20a, § 29 ods. 13, § 24 ods. 4 zákona EIA a na ustanovenie § 3 ods. 5 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Žalobca uviedol, že došlo k porušeniu jeho práva efektívne hájiť svoje záujmy podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku v kombinácii so zákonom č. 43/2006 Z. z. (Aarhuský dohovor) tým, že prvostupňový orgán v rozpore s § 63 zákona EIA neumožnil žalobcovi zúčastniť sa konzultácie. Poukázal na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1So/115/2010 týkajúce sa požiadaviek na odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy. Ďalej poukázal na ustanovenie § 3 ods. 4 a § 4 ods. 2 Správneho poriadku. Namietal, že v odvolaní zadefinoval svoje environmentálne záujmy a naznačil, akým spôsobom ich navrhuje riešiť. Svojimi návrhmi naznačil konkrétne opatrenia, o ktorých sa domnieva, že majú prispieť k naplneniu environmentálnych záujmov. Vo výrokovej časti mal prvostupňový orgán zákonnú povinnosť určiť konkrétne zmierňujúce podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyvy na životné prostredie. Nemusí uviesť len podmienky vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov alebo dotknutej verejnosti, ale môže uviesť aj podmienky, ktoré sú výsledkom samostatnej a odôvodnenej úvahy orgánu, prijatej na základe jeho vlastnej odbornej činnosti. V zmysle § 20a písm. a) zákona EIA má rozhodnutie obsahovať zdôvodnenie uvedenia uložených podmienok a/alebo súčasne zdôvodnenie absencie navrhovaných podmienok. V tejto súvislosti žalobca namietal, že nerozumie, prečo ani jedno z opatrení, ktoré navrhoval, sa nepremietlo priamo do výroku prvostupňového rozhodnutia, alebo neinšpirovalo prvostupňový orgán na vloženie iných podmienok v zmysle jeho zákonných povinností. Je pravdou, že žalobca nemá právny nárok na implementáciu jednotlivých svojich pripomienok alebo námietok, ale má nárok na určitú kvalitu rozhodnutia, kde sa príslušný správny orgán musí náležite vysporiadať so všetkými pripomienkami a námietkami, pričom konštatovanie, že námietka je nedôvodná nemožno považovať za riadne odôvodnenie. V tejto súvislosti poukázal na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/21/2021 týkajúce sa prístupu verejnosti k informáciám o životnom prostredí.

8. Žalobca argumentoval, že ak prvostupňový orgán neakceptuje návrhy odvolateľa, musí určiť iné – vo výsledku porovnateľné alebo účinnejšie environmentálne opatrenia a svoj výber opatrení náležite zdôvodniť. Prvostupňový orgán aj žalovaný majú dostatočné množstvo hmotnoprávných predpisov určujúcich jednotlivé opatrenia na zabránenie poškodzovania životného prostredia, ale napriek tomu žiadne z týchto konkrétnych opatrení nie je priamo uvedené v rozhodnutí, čo považuje za nenaplnenie účelu zákona EIA. Žalobca je toho názoru, že príslušný orgán mal ako zmierňujúce opatrenia podľa § 29 ods. 13 zákona EIA v žalovanom rozhodnutí uviesť zmierňujúce opatrenia minimálne v rozsahu tzv. cestnej zelene podľa § 14 cestného zákona, a to tak, že na základe technických podmienok SSC by v odbornej diskusii medzi navrhovateľom a žalobcom našli vhodný a primeraný rozsah a formu týchto opatrení. Neurčením ani minimálneho opatrenia žalovaný nesprávne právne vec posúdil. Vzhľadom na to, že rozhodnutie zo zisťovacieho konania je jedným z podkladov pre ďalšie povoloňacie konania, bolo nevyhnutné, aby žalobca ako zainteresovaná verejnosť v tejto fáze konania definoval svoj záujem na ochrane životného prostredia a navrhol konkrétne opatrenia na ochranu týchto záujmov. Žalobca zdôrazňoval nevyhnutnosť riadneho, náležitého odôvodnenia rozhodnutia, ktoré je podmienkou sine qua non pre jeho zákonnosť.

9. Žalobca má za to, že žalovaný nechce uznať ekologické združenia za subjekty, ktoré by mali ovplyvňovať ich prácu a činnosť a akýmkoľvek spôsobom zasahovať do činnosti správnych orgánov v administratívnych konaniach. Takýto prístup k aplikácii práva žalobca považuje za šikanózný výkon práva zo strany správnych orgánov a správne orgány v určitých situáciách pristúpili k neoprávnenému

odopieraní účasníctva žalobcu. Tento prístup je zrejmé badať aj z argumentácie projektanta, s ktorou sa žalovaný stotožnil, že požiadavka na realizáciu „dažďových záhrad“ je bezpredmetná a úplne scestná. Je teda zrejmé, že environmentálna stránka je projektantovi ako aj žalovanému cudzia, nerešpektuje a rozhoduje priamo v rozpore so záujmom životného prostredia. Podľa žalobcu žalovaný v napadnutom rozhodnutí nesplnil kvalitatívne a zákonné náležitosti na formu a obsah odôvodnenia rozhodnutia. Nedostatočné vysvetlenie spôsobu použitia správnej úvahy je vážnou prekážkou pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia. Žalobca považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne. Nie je možné sa stotožniť s tým, že žalovaný prihládol a vyhodnotil všetky písomné stanoviská doručené v priebehu zisťovacieho konania, nakoľko sa v odôvodnení s pripomienkami žalobcu ako dotknutej verejnosti náležitým spôsobom nevysporiadal. Týmto postupom žalobcovi boli odopreté práva na efektívne hájenie a presadzovanie jeho záujmov, najmä ústavného práva zachyteného v čl. 44 Ústavy SR, a to aj v zmysle ustálenej judikatúry. V odôvodnení oboch napadnutých rozhodnutí absentuje akákoľvek vlastná úvaha správneho orgánu a ide iba o sumarizáciu zákonných ustanovení.

10. Ďalej žalobca poukázal na závery rozsudkov Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/132/2015 a sp. zn. 5Sžo/29/2013 o postupe správnych orgánov pri vysporiadaní sa s návrhmi účastníkov konania a o ich voľnom uvážení. Podľa žalobcu v rozhodnutiach absentuje uvedenie akýchkoľvek úvah správneho orgánu, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov. Z napadnutých rozhodnutí nie je zrejmý spôsob použitia správnej úvahy, ktorého uvedenie je zvlášť žiadúce z dôvodu absencie ostatných náležitostí odôvodnenia rozhodnutia.

11. Žalobca poukázal na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/11/2013 vo vzťahu k požiadavkám na odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy, konkrétne k aplikácii inštitútu voľnej úvahy. Ďalej poukázal na to, že správne orgány majú povinnosť zaoberať sa vecou riadne a dostatočné odôvodnenie rozhodnutia je vyjadrením zásady legitímnych očakávaní. Zásada voľného hodnotenia dôkazov dáva správne orgánu priestor na správnu úvahu, ktorá ale musí vychádzať z logických premís a úsudkov a jasne preukazovať vzťah dôkazu alebo podkladu s vyhodnotením v rozhodnutí správneho orgánu, inak sa správny orgán dopúšťa svojvôle. Napadnuté rozhodnutie je z tohto dôvodu nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, nakoľko neobsahuje žiadnu relevantnú argumentáciu týkajúcu sa nedoručenia kópie spisov žalobcovi. Žalovaný nesprávne aplikoval ustanovenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, keď nedoručil žalobcovi podklady, na základe ktorých rozhodol, a to z dôvodu, že takéto doručovanie považuje za duplicitné. Takéto svojvoľné konanie nemá oporu v zákone a samo o sebe zakladá nezákonnosť rozhodnutia.

12. Napadnuté rozhodnutia sú podľa žalobcu nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu a v konaní došlo zároveň aj k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej. Ani prvostupňový ani odvolací orgán sa s argumentmi žalobcu nijakým spôsobom nevysporiadal. Rovnako sa nevysporiadal ani s vadami napadnutého rozhodnutia, najmä s nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

13. V rámci bodu 4. správnej žaloby Nevykonanie konzultácií žalobca namietal, že neboli zvolané konzultácie podľa § 63 zákona EIA, čím by mal príležitosť získať potrebné podklady a na základe diskusie by mohol „vyfiltrovať“ rozsah podkladov tak, aby bol tento menší, aby sa mohli vyjasniť a konfrontovať stanoviská nielen žalobcu ale aj iných orgánov a účastníkov, v rámci odbornej diskusie by sa prispelo nielen k objasneniu predmetu konania ale aj rozsahu, v akom majú ostatní účastníci konania ale aj úrady aplikovať dodatočnú energiu na zodpovedanie odborných otázok vplyvov na životné prostredie a zmierňujúcich opatrení. V dôsledku nezvolania konzultácie bol žalobca donútený využiť subsidiárne právo na všetky podklady rozhodnutia podľa § 23 Správneho poriadku a na podanie vyjadrenia podľa § 33 Správneho poriadku. Nevykonaním konzultácie úrad spôsobil nezákonnosť rozhodnutia, nakoľko si zúčastnení nemohli vyjasniť svoje stanoviská, nebola iniciovaná odborná diskusia a súčasne sa tak všetci utvrdili vo svojom pôvodnom postoji, ktorý v konečnom dôsledku viedol k tejto žalobe. O potrebe vykonať konzultáciu prezenčne svedčí aj mimoriadne ustanovenie § 65g zákona EIA, ktorý písomné konzultácie pripúšťa iba počas mimoriadnych opatrení v súvislosti s COVID-19, z toho súčasne vyplýva, že inokedy sa predpokladá konanie konzultácie prezenčne. Zásada písomnosti konania je v prípade konzultácie zachovaná spísaním zápisnice, ktorú podpíšu všetci zúčastnení.

14. Z gramatického výkladu § 63 zákona EIA vyplýva, že konzultácia „je tu pre verejnosť“, pre naplnenie jej potrieb na informácie o životnom prostredí ako aj ďalšej participácii na ovplyvňovaní výsledku rozhodovania. Konzultácia tu teda nie je primárne „pre úrad“ a súčasne nie je jej jediným účelom zabezpečiť podklady rozhodnutia. Rozšírením gramatického výkladu o teleologický sa dostávame k tomu, že konzultácia je v plnom dispozičnom práve verejnosti a má na ňu právny nárok. Procesný postup subsumujúci proces posudzovania len pod správne právo však naznačuje nie osobitný prístup v súlade so základnými zásadami správneho práva, so zákonom EIA, Aarhuským dohovorom a smernicou EIA, ale výlučne byrokratický prístup upierajúci procesné práva účastníkov a s cieľom zachovať si rozhodovaciu dominanciu na úkor participácie, ktorej dosiahnutie je jedným z účelov a cieľov Aarhuského dohovoru. Je to badať aj v časti napadnutého rozhodnutia, kde žalovaný uvádza, že na uskutočnenie konzultácii neexistuje zo strany účastníkov konania právny nárok a že orgán ako nadradený v konaní určuje, ktoré dôkazy sa vykonajú, a ktoré nie. To je v priamo rozpore s účasťou verejnosti na administratívnych konaniach a len reprezentuje nepochopenie participácie verejnosti a popiera princíp rovnosti medzi účastníkmi konania, kde vyjadrenia Žalobca neberie v žiadnej miere do úvahy a sú pre prvostupňový orgán a pre žalovaného smerodajné iba vyjadrenia jednotlivých orgánov na jednotlivých úsekoch štátnej správy.

15. Žalobca ďalej uviedol, že postupuje v administratívnych konaniach a v konaniach pred súdom právne kvalifikovane a odvoláva sa pri tom na znenie všeobecne záväzných predpisov chrániacich jednotlivé verejné záujmy životného prostredia, čo spôsobuje zdanlivo stereotypnosť, ktorú však musí príslušný orgán vedieť „rozmeniť na drobné“ v konkrétnom prípade, teda aplikovať osobitný právny predpis na predmet konania. Žalovaný to nevykonával, čím zlyhal v jednej zo svojich základných úloh podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku.

16. Žalobca ďalej upozornil na § 19 zákona o životnom prostredí, ktorý je podľa neho nutné interpretovať tak, že z tohto ustanovenia mu vyplýva povinnosť podať námietky či správnu žalobu, čiže nemá len možnosť, ale aj povinnosť konať tak, ako konal. Do pozornosti súdu dal žalobca ďalej závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžp/41/2009 o postavení združení zaoberajúcich sa ochranou životného prostredia.

17. Žalobca poukázal na čl. 51 ods. 1 Ústavy SR a na čl. 3 Aarhuského dohovoru, ďalej popísal históriu svojej činnosti od svojho vzniku a uviedol kritiku orgánov verejnej správy v tom, že nesprávne a nedôsledne aplikujú právne predpisy na úseku účasti verejnosti vo veciach ochrany životného prostredia, a tieto práva sú aj reálne odopreté. Poukazoval ďalej na kontrolu verejnej správy s tým, že sa vykonáva vnútorná alebo vonkajšia kontrola. Medzi vonkajšiu patrí správne súdnictvo alebo pôsobnosť prokuratúry a v zmysle § 178 ods. 3 SSP neštátnymi subjektami kontroly zákonnosti sú aj občianske združenia, ktoré sa zúčastňujú správnych konaní s cieľom zabezpečiť ochranu verejných záujmov životného prostredia. Žalovaný prvostupňový aj druhostupňový orgán sú tak kontrolované subjekty a žalobca je subjektom kontrolujúcim, ktorý má v dôsledku § 19 zákona o životnom prostredí povinnosť upozorňovať príslušné štátne inštitúcie na poškodzovanie životného prostredia a v zmysle čl. 51 ods. 1 Ústavy SR tak môže robiť len v zmysle príslušných vykonávacích predpisov.

18. Ďalej žalobca poukázal na výklad Správneho poriadku, ktorý je vo vzťahu k zákonu EIA subsidiárnym právnym predpisom a poukázal na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SžI/22/2014 zo dňa 09.06.2015, podľa ktorého je potrebné aplikačne uprednostniť Aarhuský dohovor, t.j. zákony vykladať extenzívne tak, aby výklad subsidiárnej právnej normy bol v súlade s Aarhuským dohovorom a súčasne podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR tak, aby bol dosiahnutý cieľ a účel zákona EIA a Aarhuského dohovoru, ktorým je poskytovanie informácie o životnom prostredí spôsobom, ktorý si určí žiadateľ, či systematickou činnosťou.

19. Žalobca vytykal, že žalovaný pristupuje ku konaniu striktno formálne a byrokraticky a nadraduje Správny poriadok, čím porušuje zásadu lex specialis derogat legi generalis ako aj ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, ako aj ústavný príkaz podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR. Žalobca poukázal aj na závery nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 306/2010 zo dňa 08. 12. 2020 o interpretácii zákonných ustanovení a poukázal ďalej na to, že žalovaný používa pozitivistický a formalistický prístup k výkladu zákona. Do pozornosti súdu dal aj rozsudok Súdneho dvora (Veľká komora) z 15. 01. 2013 C. L. a i. proti Slovenskej inšpekcii životného prostredia vo veci Pezinská skládka č. C-416/10, z ktorého

vyplýva, že prvoinštančný súd má možnosť a druhoinsťančný povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor EÚ s prejudiciálnou otázkou záväzného výkladu práva EÚ. Vzhľadom na to, že na Slovensku sa uplatňuje kasačný princíp navrhol, aby správny súd túto možnosť využil, keďže podstatou sporu je rôzny výklad európskeho práva a európskych smerníc.

20. V ďalších častiach správnej žaloby žalobca uviedol, že samotná legislatíva nie je problémom ochrany životného prostredia, ale že väčšina problémov vychádza z aplikačnej praxe, kde síce formálne má verejnosť široké oprávnenia pri ovplyvňovaní správneho orgánu, ale samotné správne orgány nereflektujú na túto legislatívu a rozhodujú tak, ako keby ani daná legislatíva nebola prijatá, prípadne že práva verejnosti vyplývajú z práva európskej únie, a to či s priamou alebo nepriamou účinnosťou. Len samotná transpozícia noriem bez priamej účinnosti, t.j. smerníc, je nedostačujúca. Transpozícia nielen musí napĺňať formálne požiadavky smernice, ale aplikácia transponovanej normy musí sledovať cieľ európskeho zákonodarcu, a teda musí byť vykladaná a aplikovaná eurokonformným spôsobom. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu III. ÚS 666/2016 zo dňa 11. 10. 2016. Napriek správne nastaveniu legislatívy správne orgány aplikujú právne predpisy v rozpore s eurokonformným výkladom, čo vo viacerých prípadoch spôsobuje konanie infringementov proti Slovenskej republike. Trvalá neochota niektorých správnych orgánov vykonávať konzultácie s verejnosťou spôsobí konanie proti Slovenskej republike v konaniach o ochrane životného prostredia a posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

21. Podľa Aarhuského dohovoru môže členský štát rozšíriť rozsah garantovaný Aarhuským dohovorom a z dôvodovej správy k zákonu je zrejme, že cieľom zákonodarcu bolo a aj je posilnenie postavenia verejnosti, z čoho sa dá usudzovať, že § 29 ods. 13 zákona EIA nemá garantovať len základný rozsah práv, ale vysoký nadštandard v porovnaní so zvyškom sveta. Aplikovaním čl. 152 ods. 4 Ústavy SR je nutné dôjsť k nasledovným záverom: verejnosť môže uplatniť právo podľa čl. 6 ods. 4 Aarhuského dohovoru v procese EIA najmä environmentálnymi opatreniami, ktorými sa má negatívny vplyv zmierňovať.

22. Zo žalovaných rozhodnutí nie je zrejme, prečo tú-ktorú požiadavku považuje za irelevantnú a či si overil, že žalobca ňou sledoval aj to, čo sa žalovaný domnieval. Ak totiž žalovaný zle vyhodnotil účel tej-ktorej pripomienky či výsledok, ktorý mala podľa žalobcu sledovať, nemohol ani zdôvodniť jej (ne)akceptovanie v rozhodnutí. Táto vada je dôsledkom nielen predpojatosti žalovaného, ale aj výlučne formalistického procesného postupu primárne podľa Správneho poriadku.

23. Žalobca ďalej ešte uviedol argumentáciu o tom, že najnovší rozsudok Súdneho dvora EÚ voči Maďarskej republike označil zákon prikazujúci poukazovať na pôvod financovania pri mimovládnych organizáciách za rozporný s právom EÚ z dôvodu, že stigmatizuje mimovládne organizácie a tým v rozpore s úniou právom upiera napĺňať ich legitímne a legálne ciele.

24. Žalobca má za preukázané, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné aj z toho dôvodu, že žalovaný pri ňom sledoval cieľ neposkytnúť právnu ochranu legitímnym a legálnym záujmom, hoci si žalobca len robil svoju prácu v zmysle práva a zákona priznaného európskym aj slovenským právnym poriadkom. Rozhodnutie žalovaného je teda podľa názoru žalobcu konštruované tak ako je práve preto, aby neposkytlo právnu ochranu žalobcovi, ale súčasne právne konvalidovalo dovtedajší postup.

25. Záverom uviedol, že aplikácia zákona EIA má viaceré aspekty výkladu práva, ktoré sú priamo späté s eurokonformným výkladom práva. Bol toho názoru, že súčasná aplikačná prax v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie je nesúladná s platným slovenským právnym poriadkom ako aj právom európskej únie. Mal za to, že krajský súd v prípade nejasností pri aplikácii práva Európskej únie má možnosť v zmysle čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie požiadať Súdny dvor Európskej únie o vydanie predbežného nálezu v otázkach, ktoré sa týkajú výkladu zmlúv. Vzhľadom na vyššie uvedené požiadal súd o položenie otázky o súladnosti aplikácie práva v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie so zmluvami v zmysle čl. 267 ZFEÚ.

Vyjadrenia k správnej žalobe

26. Ďalší účastník konania 1/ – Slovenská správa ciest, Investičná výstavba a správa ciest – Žilina vo vyjadrení k žalobe uviedol, že súhlasí s rozhodnutím prvostupňového orgánu, ktorý rozhodol o tom,

že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať podľa zákona EIA. S týmto rozhodnutím sa stotožňuje a žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

27. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zotrval na odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia a na jeho vecnej správnosti. K žalobným bodom uviedol, že žalobca na viacerých miestach správnej žaloby uvádza znenia všeobecne záväzných právnych predpisov a následne poukazuje na ich porušovanie bez toho, aby uviedol akým konkrétnym konaním, resp. nekonaním sa mal prvostupňový resp. druhostupňový orgán porušenia dopustiť. Obsah správnej žaloby je tak koncipovaný veľmi všeobecne s možnosťou jej aplikácie aj na ďalšie konania, čo je možné pozorovať aj na obsahovo veľmi podobných žalobách doručených tunajšiemu úradu (konania pred správnym súdom sp. zn. 31S/46/2020, 31S/47/2020, 31S/35/2020, 31S/60/2020, 30S/91/2020, 30S/81/2020, 31S/100/2020, 31S/140/2020, 30S/172/2020, 30S/175/2020, 31S/73/2021). Všetky tieto žaloby sú tak postavené na rôznej kombinácii opakujúcich sa argumentačných bodov, založených najmä na tvrdenom porušení procesnoprávných ustanovení, pričom žalobca nijako nevenuje pozornosť vecnej stránke posudzovaného prípadu. Žalovaný sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu. Žalovanému nie je zrejmé, na základe akej úvahy a akých dôkazov k uvedenému tvrdeniu žalobca dospel. Žalobca ďalej namieta, že prvostupňový orgán nezpracoval do výroku prvostupňového rozhodnutia ani jednu ním navrhovanú zmierňujúcu podmienku. Namieta tak nedostatočné odôvodnenie odvolaním napadnutého rozhodnutia z dôvodu absencie vysporiadania sa prvostupňového orgánu s pripomienkami žalobcu a upretie procesných práv účastníka konania, najmä § 63 a 65g zákona EIA a § 23 a § 33 Správneho poriadku. Pripomienky ZDS však boli na prvostupňový orgán doručené iba prostredníctvom e-mailovej komunikácie zo dňa 02. 06. 2020 Podľa právneho názoru žalovaného však žalobcovi doručením predmetného e-mailu zo dňa 02. 06. 2020 na prvostupňový orgán nevzniklo postavenie účastníka konania, a to z nasledujúcich dôvodov. Žalobca na podporu tvrdenia, že zaslal odôvodnené písomné stanovisko v zmysle ustanovenia § 23 ods. 4 zákona EIA, priložil k svojmu odvolaniu e-mail zo dňa 02. 06. 2020, obsahom ktorého síce boli pripomienky k predmetnému zámeru, svoje podanie však do troch pracovných dní nedoplnil v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe s autorizáciou podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci alebo ústne do zápisnice. Podľa ustanovenia § 23 ods. 4 zákona EIA „rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec doručia písomné stanoviská k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od jeho doručenia. Verejnosť môže doručiť svoje písomné stanovisko k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od zverejnenia zámeru na webovom sídle ministerstva alebo od zverejnenia oznámenia podľa odseku 3; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď je doručené v stanovenej lehote prostredníctvom dotknutej obce; ak sa nedoručí písomné stanovisko v uvedenej lehote, stanovisko sa považuje za súhlasné.“ Podľa ustanovenia § 64 zákona EIA „sa na konania podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.“ Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 Správneho poriadku „Podanie možno urobiť písomne v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe, alebo ústne do zápisnice. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci treba do troch pracovných dní doplniť v listinnej podobe, v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, alebo ústne do zápisnice. Správny orgán na dodatočné doplnenie podania nevyzýva.“

28. Podľa žalovaného vzhľadom na vyššie citované ustanovenia možno konštatovať, že žalobcom doručené stanovisko zo dňa 02. 06. 2020 nemohlo vyvolať zamýšľané právne účinky a nahliada sa naň ako by nebolo vôbec podané. Podanie vykonané prostredníctvom e-mailu bez autorizácie podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, ktoré nebolo následne doplnené v listinnej podobe, v elektronickej podobe s autorizáciou alebo ústne do zápisnice nemožno považovať za podanie vykonané v súlade s ustanovením § 19 Správneho poriadku a správny orgán na dodatočné doplnenie podania nevyzýva. Je preto v záujme podávateľa, aby v zákonom stanovenej lehote troch pracovných dní doplnil podanie v podobe, s ktorou zákon spája účinky v tomto prípade podaného písomného stanoviska. V opačnom prípade nielenže správny orgán na takto doručené pripomienky neprihliada, ale vzhľadom na to, že sa na dané podanie nahliada ako by nebolo vôbec podané, nevzniklo žalobcovi na jeho podklade ani účastníctvo v konaní. To nadobudol až následne podaním odvolania ako to vyplýva z ustanovenia § 24 ods. 4 zákona EIA. V súlade s § 24 ods. 4 zákona EIA má verejnosť právo podať odvolanie proti rozhodnutiu o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona (ďalej len „rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní“), alebo proti záverečnému stanovisku aj vtedy, ak

nebola účastníkom zisťovacieho konania alebo konania o vydaní záverečného stanoviska alebo jeho zmeny. Za deň doručenia rozhodnutia sa pri podaní takého odvolania považuje pätnásť deň zverejnenia rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 15 alebo záverečného stanoviska príslušným orgánom podľa § 37 ods. 6. Verejnosť podaním odvolania zároveň prejaví záujem na navrhovanej činnosti a na konaní o jej povolení.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nebolo možné akceptovať ani ďalšie body odvolania, a to požiadavku žalobcu na doplnenie dokazovania spracovaním doplňujúcej informácie podľa § 29 ods. 10 zákona EIA ku všetkým pripomienkam k zámeru a požiadavku zapracovania odvolateľom navrhovaných záväzných podmienok rozhodnutia. Podľa právneho názoru žalovaného zákon EIA takýto postup neumožňuje. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca má nielen práva v zmysle platnej legislatívy, ale taktiež má aj určité povinnosti stanovené zákonom. V súlade s § 23 ods. 4 zákona EIA: Verejnosť môže doručiť svoje písomné stanovisko k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od zverejnenia zámeru na webovom sídle ministerstva alebo od zverejnenia oznámenia podľa odseku 3; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď je doručené v stanovenej lehote prostredníctvom dotknutej obce; ak sa nedoručí písomné stanovisko v uvedenej lehote, stanovisko sa považuje za súhlasné. Keďže žalobca nedoplnil e-mailové podanie zo dňa 02. 06. 2020 v súlade s ustanovením § 19 ods. 1 Správneho poriadku a ani inak nedoručil svoje písomné stanovisko k zámeru v súlade s týmto ustanovením, zmeškaním uvedenej zákonnej lehoty sa pripravil o možnosť podať pripomienky k predmetnej navrhovanej činnosti v rámci zisťovacieho konania a na podanie pripomienok nie je zákonom určený ani inštitút odvolacieho konania. Odvolanie účastníka konania pozostávajúce z pripomienok má charakter písomného stanoviska k zámeru navrhovanej činnosti v zmysle ustanovenia § 23 ods. 4 zákona EIA, ktoré odvolateľ v zákonom stanovenej lehote nepodal. Vyhodnocujú a odôvodňujú sa iba pripomienky, ktoré sú doručené v súlade so zákonom EIA a v zákonom stanovenej lehote a taktiež obsahujú zákonom predpísané náležitosti. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný nevyhodnocoval pripomienky (v bodoch č. 1 až 5 podaného odvolania) podané žalobcom ku navrhovanej činnosti až vo fáze odvolacieho konania, nakoľko boli doručené po zákonom stanovenej lehote. Žalovaný ďalej k uvedenému uviedol, že žalobca v súlade s ustanovením zákona EIA podal odvolanie, aj keď nebol účastníkom konania. Odvolanie sa v takomto prípade podáva, ak odvolateľ zistil hmotnoprávne alebo procesnoprávne pochybenie v konaní prvostupňového orgánu a nie je možné jeho prostredníctvom dodatočne predložiť písomné stanovisko k zámeru a ignorovať tak verejnosťou zmeškanú lehotu v zmysle § 23 ods. 4 zákona EIA.

30. Žalovaný považoval za vhodné doplniť, že žalobca zasiela stanoviská takmer ku všetkým konaniam vedeným v zmysle zákona EIA. Takéto konanie žalobcu potom uberá na vážnosti ním zaslaných pripomienok, keďže z jeho stanovisk je vždy evidentné, že sa vôbec, prípadne nedostačujúco oboznámil s navrhovanou činnosťou (zmenou navrhovanej činnosti) a jeho pripomienky sú tak vo vzťahu ku konkrétnej navrhovanej činnosti buď absurdné alebo často neadekvátne posudzovanej činnosti. Žalobca si na podklade takéhoto stanoviska uplatňuje konzultácie, ktorých vykonanie sa z dôvodu absurdných pripomienok javí ako nezmyselné a v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania. Navyše vykonanie konzultácií prvostupňovým orgánom na podnet žalobcu v posudzovanom prípade ani nebolo možné, nakoľko žalobca získal postavenie účastníka konania až podaním odvolania v zmysle § 24 ods. 4 zákona EIA. Žalobca poukazuje na nedostatočné odôvodnenie druhostupňového rozhodnutia, pritom odvolací správny orgán sa jednotlivito vysporiadal s každým bodom podaného odvolania. Odvolací správny orgán síce preskúma rozhodnutie prvostupňového orgánu v celom rozsahu, vrátane predloženého spisového materiálu, ale v prípade, že nezistí pochybenia majúce za následok nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia, v odôvodnení svojho rozhodnutia sa primárne zaoberá vyhodnotením odvolacích námietok a tieto boli podľa názoru odvolacieho správneho orgánu v druhostupňovom rozhodnutí vyhodnotené dostatočne. Žalobca vo svojej žalobe nijako nespochybňuje právny názor a z toho vyplývajúce právne závery žalovaného ako odvolacieho správneho orgánu, že žalobca získal v predmetnom správnom konaní postavenie účastníka konania až podaním odvolania v zmysle § 24 ods. 4 zákona EIA. Žalovaný má za to, že žalobca mnohokrát zámerne zneužíva svoje procesné postavenie k nastoleniu prietahov v konaní a sťažovaniu postupu v rámci procesov EIA bez toho, aby sledoval účel zákona EIA.

Vyjadrenie žalobcu k replike žalovaného

31. Žalobca v písomne podanej replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že nie je pravdou tvrdenie uvedené žalovaným o tom, že sa adekvátne vysporiadal so všetkými bodmi a že predmetná správna žaloba je koncipovaná široko. Podľa žalobcu každé zákonné rozhodnutie má byť náležite odôvodnené, ak absentuje kvalita odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu je takéto rozhodnutie arbitrárne a nepreskúmateľné. Samotná konštatácia, že niektorá pripomienka je nedôvodná bez ďalšieho zakladá arbitrárnosť rozhodnutia. Správny orgán sa nedostatočne vysporiadal so skutkovým stavom, nakoľko žalobca podrobne v jednotlivých námietkach identifikoval možný dosah týchto zmien na životné prostredie, pričom požadoval doplnenie dokumentácie pre účely ochrany životného prostredia. Žalovaný sa vôbec nevysporiadal s jednotlivými námietkami, ktoré sú na daný prípad aplikovateľné a ktoré na daný prípad aplikovateľné nie sú. Druhostupňový orgán sa vôbec nevysporiadal s jednotlivými bodmi v stanovisku, ktoré žalobca uviedol. Správny orgán sa má povinnosť v danej problematike vysporiadať s každým argumentom, ktorý žalobca vo svojom stanovisku uviedol. Z rozhodnutia odvolacieho orgánu musí byť zrejmé, že sa skutočne zaoberal podstatnými otázkami a že len bez ďalšieho jednoducho neprevzal závery, ku ktorým dospel nižší orgán. V danom prípade musí byť rešpektované základné právo na dostatočne odôvodnené rozhodnutie. Tieto skutočnosti vyplývajú z judikatúry ESLP ako aj ÚS SR (III. ÚS 131/2010, III. ÚS 279/2009). V prípade ak sa účastník konania dovoľáva ochrany základného ľudského práva, ktoré je mu garantované Ústavou alebo Dohovorom o ochrane ľudských práv, súd a štátne orgány sa musia podrobne zaoberať argumentami, ktoré účastník v konaní uvádza a poukázať v podobe právnej logiky na ich prihliadanie alebo neprihliadanie v rámci odôvodnenia samotného rozhodnutia, aby v právnom a demokratickom štáte následne predmetné rozhodnutie obstálo v ďalšom preskúmaní. Obdobne aj odvolací orgán sa nemôže v priebehu preskúmania rozhodnutia, ktoré súvisí s ochranou základných práv a slobôd uchýliť ku konštatovaniu, že všetky námietky sú v celom rozsahu nedôvodné a nesúvisiace, bez akéhokoľvek ďalšieho priblíženia v tomto rozhodnutí. Predmetné rozhodnutie nespĺňa základné atribúty rozhodnutia v zmysle judikatúry NSSR ako aj ÚS SR, ktorá definovala určité kritériá na odôvodnenie rozhodnutí súdov a správnych orgánov, ktoré by mali definovať prečo na jednotlivé argumenty účastníka konania prihliadli a na niektoré nie, aké myšlienkové úvahy ich k tomu viedli, aké právne normy aplikovali na posúdenie predmetných námietok. V rozhodnutí žalovaného absentujú akékoľvek z predmetných kritérií. Právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia patrí medzi základné práva, resp. právo na spravodlivý proces, pričom je zrejmé, že sa príslušný orgán nemusí stotožniť s názorom alebo tvrdeniami účastníka konania, avšak je povinný to náležite odôvodniť a vysporiadať sa argumentačne s tvrdeniami účastníkov konania. Žalobca pritom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 10Sž/15/2011 vo veciach náležitosti odôvodnenia.

32. Žalovaný písomnú dupliku k replike žalobcu nepodal.

33. Ďalšia účastníčka 3/ sa v konaní na výzvu nevyjadрила a zo súdneho pojednávania sa ospravedlnila písomným podaním doručeným súdu dňa 25. 08. 2023, v ktorom vyjadрила svoj súhlas, aby súd rozhodol vo veci v jej neprítomnosti.

34. Právny zástupca žalobcu ešte pred pojednávaním dňa 11. 09. 2023 doručil správne súdu vyjadrenie, podľa ktorého sa pojednávania nezúčastní, resp. od požiadavky na ústne pojednávanie upúšťa, nakoľko vzhľadom na rozhodovaciu prax správneho súdu je žalobcovi už spôsob rozhodovania Krajského súdu v Žiline dostatočne známy. Zároveň poukázal na diskreditačnú kampaň exministra hospodárstva voči žalobcovi s cieľom pôsobiť aj na sudy, pričom v tejto súvislosti odkázal na konanie vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 30S/12/2022. Podaním zároveň doplnil argumentáciu v tom smere, že hlavným dôvodom podania odvolania v administratívnom konaní, ako aj následného podania správnej žaloby bola nepresvedčivosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré nezodpovedá na základné otázky vplyvov na životné prostredie, ktoré sú odlišné od tých, ktoré nastolil sám navrhovateľ. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 31S/105/2021, konkrétne na jeho časť pojednávajúcu o preskúmateľnosti správneho aktu orgánu verejnej správy z hľadiska kvality a kvantity dôvodov v ňom uvedených. Napadnuté rozhodnutie je nepresvedčivé, arbitrárne a svojvoľné, napriek tomu, že pripomienky žalobcu v rámci administratívneho konania boli odôvodnené a opodstatnené, pričom prvostupňový orgán ako aj žalovaný ich napriek tomu odignorovali. Žalobca vidí nepresvedčivosť napadnutého rozhodnutia v tom, že prvostupňový aj druhostupňový orgán neuviedli, ktoré kritériá podľa prílohy č. 10 zákona EIA boli základom výroku o ďalšom neposudzovaní, ktorý je v zmysle § 29 ods. 3 zákona EIA jadrom rozhodnutia zo zisťovacieho konania a zároveň správny orgán nezdôvodnil akceptáciu alebo neakceptáciu zmierňujúcich opatrení uvedených žalobcom, i keď

v zmysle § 20a zákona EIA je osobitnou náležitosťou odôvodnenia takéhoto rozhodnutia a určenie podmienok podľa § 29 ods. 13 zákona EIA je naplnením účelu zákona podľa § 2 písm. d) zákona EIA, pričom každé jedno opatrenie navrhnuté žalobcom bolo určité, dôvodné a bolo z neho zrejmé aký cieľ sa ním sleduje. V rámci rozhodovania o predmetnej žalobe žalobca očakáva v zmysle zásady právnej istoty a legitímnych očakávaní, že sa Krajský súd Žilina bude pridŕžať úvah uvedených v bodoch 10, 13 a 14 rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 31S/105/2021. Vzhľadom na uvedené žalobca trvá na žalobe a na žalobnom petite v celom rozsahu. V prípade, že sa ústne pojednávanie uskutoční, žalobca žiada súd, aby toto vyjadrenie v rámci ústneho konania prečítal. Žalobca žiada súd, aby rozhodol tak, ako je to uvedené v žalobnom návrhu a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

35. Zákomom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) bol zriadený Správny súd v Banskej Bystrici. Podľa § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne, Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici. Z uvedeného dôvodu vec pôvodne vedená na Krajskom súde v Žiline pod spisovou značkou 30S/143/2021, prešla od 1. júna 2023 do pôsobnosti Správneho súdu v Banskej Bystrici, kde je vedená pod novou spisovou značkou: ZA-30S/143/2021.

Posúdenie veci správnym súdom

36. Správny súd prejednal vec na nariadenom pojednávaní dňa 13. 09. 2023, nakoľko o jeho nariadenie požiadal žalobca. Správny súd vykonal pojednávanie za účasti povereného zástupcu žalovaného a v neprítomnosti žalobcu a ďalších účastníkov konania 1/, 2/ a 3/. Správny súd na pojednávaní oboznámil s podaním právneho zástupcu žalobcu doručeným správne súdu dňa 11. 09. 2023 (bod 9. odôvodnenia tohto rozhodnutia).

37. Poverený zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalovaný v plnom rozsahu trvá na výroku aj odôvodnení preskúmaného rozhodnutia a preskúmané rozhodnutie považuje za súladné so zákonom, a to po formálnej aj obsahovej stránke. Podľa žalovaného rozhodnutie spĺňa všetky náležitosti stanovené Správnym poriadkom a vychádzalo aj z dostatočne zisteného skutkového stavu. Poukázal pritom na písomné vyjadrenie žalovaného zo dňa 29. 12. 2021, na ktorom žalovaný zotrúva a požiadal, aby správny súd vychádzal z obsahu tohto vyjadrenia.

38. Poverený zástupca žalovaného na pojednávaní v rámci záverečného slova uviedol, že považuje rozhodnutie za zákonné a navrhol správne súdu, aby správnu žalobu žalobcu podľa § 190 Správneho súdneho poriadku zamietol.

39. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu v zmysle § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok, SSP), pričom pri tomto postupe vychádzal zo žalobných bodov predloženej správnej žaloby, ktorými bol viazaný podľa § 183 SSP. Správny súd pri aplikácii ustanovenia § 493e SSP v spojení s ustanovením § 135 ods. 1 SSP v znení účinnom do 30. 06. 2023 vychádzal zo skutkového a právneho stavu v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, keďže nebola daná výnimka podľa § 135 ods. 2 SSP, aby správny súd prihliadol aj na zmenu stavu ku dňu vyhlásenia svojho rozhodnutia. Správny súd skonštatoval nedôvodnosť žaloby, v nadväznosti na čo podľa § 190 SSP rozhodol o jej zamietnutí s nasledovným zdôvodnením:

40. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

41. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správne súde.

42. Podľa § 134 ods. 1 a 2 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak. Správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

- a) rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,
- b) rozhodnutie alebo opatrenie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený,
- c) ide o veci podľa § 192,
- d) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c), ak je žalobcom fyzická osoba,
- e) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d),
- f) vec súvisí s ochranou práv spotrebiteľa.

43. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

44. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

45. Podľa čl. 44 ods. 1 a 2 Ústavy SR každý má právo na priaznivé životné prostredie. Každý je povinný chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo.

46. Podľa § 2 zákona EIA účelom zákona je najmä

- a) včasne a účinne zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a prispieť k integrácii environmentálnych aspektov do prípravy a schvaľovania strategických dokumentov so zreteľom na podporu trvalo udržateľného rozvoja,
- b) zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie,
- c) objasniť a porovnať výhody a nevýhody návrhu strategického dokumentu a navrhovanej činnosti vrátane ich variantov a to aj v porovnaní s nulovým variantom,
- d) určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia,
- e) získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.

47. Podľa § 3 písm. a), c), f), g), k), s) zákona EIA na účely tohto zákona

- a) vplyv na životné prostredie je akýkoľvek priamy alebo nepriamy vplyv na životné prostredie vrátane vplyvu na zdravie ľudí, flóru, faunu, biodiverzitu, pôdu, klímu, ovzdušie, vodu, krajinu, prírodné lokality, hmotný majetok, kultúrne dedičstvo a vzájomné pôsobenie medzi týmito faktormi,
- c) posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny je postup uvedený v tretej časti tohto zákona, v priebehu ktorého sa hodnotia pravdepodobné vplyvy navrhovanej činnosti alebo jej zmeny na životné prostredie vrátane vplyvov na zdravie ľudí; tento postup zahŕňa vypracovanie zámeru, určenie rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, vypracovanie správy o hodnotení vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti na životné prostredie (ďalej len "správa o hodnotení činnosti") alebo jej zmeny a záverečného stanoviska z posúdenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny (ďalej len "záverečné stanovisko"), pričom pri všetkých fázach postupu je zabezpečená účasť verejnosti a konzultovanie s verejnosťou a dotknutými orgánmi, a ak ide o posudzovanie vplyvov presahujúcich štátne hranice, aj s dotknutou stranou,
- f) navrhovaná činnosť alebo zmena navrhovanej činnosti (ďalej len "navrhovaná činnosť alebo jej zmena") je realizácia stavieb, iných zariadení, realizačný zámer alebo iný zásah do prírodného prostredia alebo do krajiny meniaci fyzické aspekty lokality vrátane ťažby nerastnej suroviny,
- g) navrhovateľ je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má záujem realizovať navrhovanú činnosť alebo jej zmenu vyžadujúcu si povolenie,
- k) príslušný orgán je orgán štátnej správy, ktorý plní povinnosti na úseku posudzovania vplyvov na životné prostredie a má dostatočné odborné znalosti na preskúmanie správy o hodnotení činnosti alebo, ak je to potrebné, k nim má prístup; je ním Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"), okresný úrad v sídle kraja a okresný úrad, ak nie je v zákone uvedené inak, s) dotknutá verejnosť je verejnosť, ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá konaním týkajúcim sa životného prostredia, alebo má záujem na takomto konaní; platí, že mimovládna organizácia podporujúca ochranu životného prostredia a spĺňajúca požiadavky ustanovené v tomto zákone má záujem na takom konaní.

48. Podľa § 18 zákona EIA predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny musí byť každá

a) navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 časti A, ak nejde o činnosť realizovanú na účely uvedené v písmene b),

b) navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 časti A, realizovaná výhradne alebo najmä na účel rozvoja a testovania nových metód alebo výrobkov, prípadne metód alebo výrobkov, ktoré sa nepoužívali viac ako dva roky, ak to vyplýva z rozhodnutia, ktoré je výsledkom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti,

c) navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 časti B, ak to vyplýva z rozhodnutia, ktoré je výsledkom zisťovacieho konania,

d) zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 časti A, ak taká zmena samotná dosahuje alebo prekračuje prahovú hodnotu, ak je prahová hodnota pre navrhovanú činnosť v prílohe č. 8 časti A ustanovená,

e) zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 časti A, ktorá nie je zmenou podľa písmena d) a ide o zmenu, ktorá môže mať významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie, ak ide o činnosť už posúdenú, povolenú, realizovanú alebo v štádiu realizácie, ak to vyplýva z rozhodnutia, ktoré je výsledkom zisťovacieho konania o posudzovaní jej vplyvov,

f) zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 časti B, ak ide o činnosť už posúdenú, povolenú, realizovanú alebo v štádiu realizácie a ide o zmenu, ktorá môže mať významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie, ak to vyplýva z rozhodnutia, ktoré je výsledkom zisťovacieho konania,

g) navrhovaná činnosť alebo jej zmena neuvedená v písmenách a) až f) alebo v odseku 2, ktorá podľa odborného stanoviska štátneho orgánu ochrany prírody a krajiny^{8a}) pravdepodobne môže mať samostatne alebo v kombinácii s inou činnosťou významný vplyv na územie sústavy chránených území,

h) navrhovaná činnosť, na ktorú sa vzťahuje osobitný predpis o prevencii závažných priemyselných havárií, z dôvodu zohľadnenia cieľov prevencie závažných priemyselných havárií a obmedzovania ich následkov na zdravie ľudí, životné prostredie a majetok.

49. Podľa § 20a zákona EIA rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní a záverečné stanovisko okrem všeobecných náležitostí rozhodnutia^{22b}) obsahuje

a) odôvodnenie rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 13 alebo

b) odôvodnenie záverečného stanoviska vrátane toho, ako sa príslušný orgán vysporiadal s jednotlivými stanoviskami doručenými v priebehu posudzovania vplyvov, ako aj s odborným posudkom podľa § 36 a dôvody odsúhlasenia alebo neodsúhlasenia realizácie navrhovanej činnosti podľa § 37 ods. 4 a prílohy č. 12 časti VII a

c) ďalšie údaje uvedené v prílohe č. 12.

50. Podľa § 23 ods. 4 zákona EIA rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec doručia písomné stanoviská²³) k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od jeho doručenia; ak sa nedoručí písomné stanovisko v uvedenej lehote, stanovisko sa považuje za súhlasné. Verejnosť môže doručiť svoje písomné stanovisko k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od zverejnenia zámeru na webovom sídle ministerstva alebo od zverejnenia oznámenia podľa odseku 3; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď je doručené v stanovenej lehote prostredníctvom dotknutej obce. Na stanovisko doručené po lehote sa nemusí prihliadať. Dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať pripomienky len v rozsahu svojej pôsobnosti a písomné stanovisko odôvodniť.

51. Podľa § 24 ods. 1 zákona EIA príslušný orgán informuje bezodkladne verejnosť na svojom webovom sídle, prípadne aj na svojej úradnej tabuli o

a) tom, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena podlieha zisťovaciemu konaniu, posudzovaniu vplyvov, konaniu podľa § 19 a o skutočnosti, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena podlieha posudzovaniu vplyvov presahujúcich štátne hranice, ak ide o tento prípad,

b) svojej právomoci na vydanie rozhodnutia k navrhovanej činnosti alebo jej zmene v zisťovacom konaní alebo v posudzovaní jej vplyvov a o povoľujúcom orgáne,

c) tom, že od povoľujúceho orgánu a príslušného orgánu možno získať informácie o navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ktorá je predmetom konania,

d) povoleniach potrebných na realizáciu navrhovanej činnosti alebo jej zmeny,

e) odbornom stanovisku podľa § 18 ods. 1 písm. g), zámere podľa § 22 a 23, rozsahu hodnotenia podľa § 30 a správe o hodnotení činnosti podľa § 31,

- f) čase, mieste a spôsobe, ktorým sa relevantné informácie sprístupnia verejnosti vrátane informácie o konaní verejného prerokovania,
- g) podrobnostiach zabezpečenia účasti verejnosti v konaní vrátane informácií o povoľujúcom orgáne, ktorému možno zasielať pripomienky alebo otázky, a o podrobnostiach o lehote na zaslanie pripomienok alebo otázok,
- h) praktických informáciách o prístupe k správnomu konaniu a súdnemu konaniu podľa tohto zákona, najmä o prístupe verejnosti k opravným prostriedkom pred správnym orgánom a pred súdom a určenie štádia konania, v ktorom možno napadnúť rozhodnutia, skutky alebo nečinnosť,
- i) iných informáciách dôležitých na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia.

52. Podľa § 24 ods. 2 zákona EIA dotknutá verejnosť má postavenie účastníka v konaniach uvedených v tretej časti a následne postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ak uplatní postup podľa odseku 3 alebo odseku 4, ak jej účasť v konaní už nevyplýva z osobitného predpisu. 24) Na odôvodnené písomné stanoviská a pripomienky podané v konaní podľa tretej časti tohto zákona o ktorých už bolo rozhodnuté, sa nemusí prihliadať v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti. Právo dotknutej verejnosti na priaznivé životné prostredie, ktorá prejavila záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene postupom podľa odseku 3 alebo odseku 4, môže byť povolením navrhovanej činnosti alebo jej zmeny alebo následnou realizáciou navrhovanej činnosti alebo jej zmeny priamo dotknuté.

53. Podľa § 24 ods. 3 zákona EIA verejnosť prejaví záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene a na konaní o jej povolení podaním

- a) odôvodneného písomného stanoviska k zámeru podľa § 23 ods. 4,
- b) odôvodnených pripomienok k rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny podľa § 30 ods. 8,
- c) odôvodneného písomného stanoviska k správe o hodnotení činnosti podľa § 35 ods. 2,
- d) odôvodneného písomného stanoviska k oznámeniu o zmene podľa § 29 ods. 9.

54. Podľa § 24 ods. 4 zákona EIA verejnosť má právo podať odvolanie proti rozhodnutiu o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona (ďalej len "rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní"), alebo proti záverečnému stanovisku aj vtedy, ak nebola účastníkom zisťovacieho konania alebo konania o vydaní záverečného stanoviska alebo jeho zmeny. Za deň doručenia rozhodnutia sa pri podaní takého odvolania považuje pätnásty deň zverejnenia rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 15 alebo záverečného stanoviska príslušným orgánom podľa § 37 ods. 6. Verejnosť podaním odvolania zároveň prejaví záujem na navrhovanej činnosti a na konaní o jej povolení.

55. Podľa § 29 ods. 1 zákona EIA ak ide o navrhovanú činnosť uvedenú v § 18 ods. 2, navrhovateľ je povinný pred začatím povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti doručiť príslušnému orgánu písomne a elektronicky

- a) zámer s náležitosťami podľa § 22 ods. 4 a prílohy č. 9, ak má byť predmetom zisťovacieho konania navrhovaná činnosť alebo
- b) oznámenie o zmene navrhovanej činnosti vypracované podľa prílohy č. 8a, ak má byť predmetom zisťovacieho konania zmena navrhovanej činnosti.

56. Podľa § 29 ods. 2 zákona EIA príslušný orgán na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti a rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona.

57. Podľa § 29 ods. 3 zákona EIA ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4.

58. Podľa § 29 ods. 4 zákona EIA na zisťovacie konanie k zámeru sa vzťahujú primerane § 22 ods. 5 a 6, § 23 a § 53 ods. 3.

59. Podľa § 29 ods. 6 zákona EIA príslušný orgán oznámenie o zmene navrhovanej činnosti, ktoré je v súlade s odsekom 1 písm. b), do troch pracovných dní po doručení a) zašle povoľujúcemu orgánu, dotknutému orgánu a dotknutej obci, b) zverejní na svojom webovom sídle.

60. Podľa § 29 ods. 11 zákona EIA výsledkom zisťovacieho konania je rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní.

61. Podľa § 29 ods. 13 zákona EIA výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmiernujú vplyv na životné prostredie.

62. Podľa § 63 ods. 1 až 3 zákona EIA príslušný orgán pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov alebo navrhovaných činností alebo ich zmien zabezpečí vykonanie konzultácií s povoľujúcim orgánom alebo schvaľujúcim orgánom, rezortným orgánom, dotknutým orgánom, dotknutou obcou a dotknutou verejnosťou, ktorá má možnosť zúčastniť sa konzultácií počas celého procesu posudzovania vplyvov. Obsahom konzultácií medzi navrhovateľom, obstarávateľom a ostatnými subjektmi procesu posudzovania vrátane verejnosti môžu byť najmä a) doplňujúce informácie o strategickom dokumente a navrhovanej činnosti, b) informácie o možných vplyvoch strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia, c) vzájomné oboznámenie sa so stanoviskami, d) doplnenie alebo upresnenie navrhovaných opatrení, e) obsah a rozsah poprojektovej analýzy. Príslušný orgán uvedie výsledky konzultácií v odôvodnení rozhodnutia zo zisťovacieho konania podľa § 7 a 29 a v záverečnom stanovisku podľa § 14 a 37.

63. Podľa § 64 zákona EIA na konania podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem

- a) konania podľa druhej a štvrtej časti zákona,
- b) osobitosti konania podľa § 20 ods. 1 a 3,
- c) upustenia od variantného riešenia podľa § 22 ods. 7,
- d) určenia obcí, v ktorých bude zámer k nahliadnutiu podľa § 23 ods. 2,
- e) určenia rozsahu hodnotenia a harmonogramu podľa § 30,
- f) konfliktu záujmov podľa § 63a,
- g) vydávania potvrdenia o súlade podľa § 37a.

64. Podľa § 65g ods. 1 zákona EIA počas mimoriadnej situácie, núdzového stavu alebo výnimočného stavu vyhláseného v súvislosti s ochorením COVID-19 v konaniach, v ktorých sa vyžaduje vykonanie prerokovania alebo konzultácie, alebo ich vykonanie žiada účastník konania, rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán alebo dotknutá obec, sa tieto úkony vykonajú písomne v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe; príslušný orgán upovedomí navrhovateľa, povoľujúci orgán, rezortný orgán, dotknutý orgán, dotknutú obec a ostatných účastníkov konania o tom, v akej lehote je možné podávať pripomienky k dokumentácii alebo k určenému rozsahu hodnotenia.

65. Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

66. Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

67. Podľa § 19 od. 1 Správneho poriadku, podanie možno urobiť písomne v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe, alebo ústne do zápisnice. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci treba do troch pracovných dní doplniť v listinnej podobe, v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, alebo ústne do zápisnice. Správny orgán na dodatočné doplnenie podania nevyzýva. Ak osobitný predpis ustanovuje povinnosť použiť na podanie určený formulár, podanie možno urobiť len použitím takého formulára.

68. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

69. Podľa § 47 ods. 1 až 3 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

70. Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

71. Podľa § 23 (Autorizácia a preukazovanie oprávnenia konať v mene inej osoby) ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o e-Governmente“), orgán verejnej moci vykoná pri výkone verejnej moci autorizáciu elektronického podania alebo elektronického úradného dokumentu kvalifikovaným elektronickým podpisom¹⁷) vyhotoveným s použitím mandátneho certifikátu²⁰) alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou,¹⁸) ku ktorým pripojí kvalifikovanú elektronickú časovú pečiatku,¹⁹) a to spôsobom podľa odseku 3. Osoba, ktorá nie je orgánom verejnej moci, vykoná autorizáciu elektronického podania,

a) ak sa podľa zákona podáva v elektronickej podobe a zákon neustanovuje iný spôsob autorizácie alebo ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis

1. kvalifikovaným elektronickým podpisom¹⁷) alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou,¹⁸)

2. použitím na to určenej funkcie ústredného portálu alebo špecializovaného portálu, ktorá je podmienená úspešnou autentifikáciou zodpovedajúcou najmenej úrovni zabezpečenia „pokročilá“ podľa osobitného predpisu,^{20a}) alebo

3. uznaným spôsobom autorizácie, ak to osobitný predpis nezakazuje,

b) kvalifikovaným elektronickým podpisom,¹⁷) ktorého kvalifikovaný certifikát obsahuje minimálny súbor osobných identifikačných údajov reprezentujúcich jedinečným spôsobom fyzickú osobu podľa osobitného predpisu,^{20aa}) a ktorý zahrnul do autorizácie aj kvalifikovanú elektronickú časovú pečiatku,¹⁹) ktorá určuje dátum a čas, po ktorom nastala autorizácia, ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis, ktorý musí byť úradne osvedčený.

72. Podľa § 23 ods. 2 zákona o e-Governmente, uznaný spôsob autorizácie je taký spôsob autorizácie, ktorý zabezpečuje spoľahlivú identifikáciu osoby, ktorá autorizáciu vykonala, a spoľahlivé zachytenie obsahu právneho úkonu, ktorý autorizovala, ako aj zhodu medzi autorizovaným právnym úkonom a právnym úkonom, ktorý osoba autorizovala. Uznaný spôsob autorizácie môže byť odlišný pre autorizáciu elektronického podania, pri ktorom sa vyžaduje vlastnoručný podpis, a elektronického podania, pri ktorom musí byť vlastnoručný podpis úradne osvedčený.

73. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa o tom, že navrhovateľom /ďalším účastníkom konania 1/ oznámená navrhovaná činnosť, ktorej účelom je odvrátenie veľmi zlého stavebno-technického stavu na existujúcom

mostnom objekte situovaného
posudzovať podľa zákona EIA.

na pozemkoch Obce A. a Obce B. B. sa nebude

74. V rámci bodu 3.1. správnej žaloby označenom ako „Argumentácia z hľadiska porušenia hmotného práva“ žalobca predniesol všeobecné a nekonkrétne žalobné námietky s poukazom na vybrané ustanovenia Ústavy SR a Charty základných práv EÚ bez priliehajúcej skutkovej a právnej argumentácie vzťahujúcej sa na prejednávanú vec. Je nepochybné, že žalobca je občianskym združením s predmetom činnosti zabezpečujúcim presadzovanie verejných záujmov na ochranu životného prostredia, ktorému prináležia oprávnenia vyplývajúce z vnútroštátnej a medzinárodnej právnej úpravy, zabezpečujúce možnosť presadzovať záujmy verejnej ochrany životného prostredia v rozličných druhoch administratívnych procesov. Tieto žalobné námietky, opakovane žalobcom prednášané v správnych žalobách, však postrádajú konkrétny materiálny obsah zabezpečujúci presadzovanie verejných záujmov ochrany životného prostredia v konkrétnej prejednáwanej veci.

75. Správne mu súdu prináležalo vysporiadať sa tiež s námietkou žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

76. Správny súd uvádza, že jedným z imanentných predpokladov činnosti súdu je danosť atribútu preskúmateľnosti správneho aktu (jazykovej aj logickej) a požiadavky na určitú kvalitu i kvantitu dôvodov v ňom obsiahnutých. Je potrebné mať na pamäti, že odôvodnenie rozhodnutia plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. Tým sa naplňa jedno z základných pravidiel konania – posilňovať dôveru v správnosť rozhodovania správnych orgánov. Ďalšou funkciou je kontrolná funkcia predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie prípadne preskúmať. Presvedčivé odôvodnenie tak môže zamedziť zbytočnému uplatňovaniu opravných prostriedkov. Ak atribút preskúmateľnosti odôvodnenia správny akt orgánu verejnej správy nenaplňa, potom správny súd nemôže správny akt (či už má formu rozhodnutia alebo opatrenia) preskúmať, nemôže si správny súd na záveroch správneho orgánu vybudovať svoje úvahy o veci a ani účastníci proti nemu nemôžu náležite formulovať žalobné námietky. Preskúmateľnosť správneho aktu orgánu verejnej správy je predpokladom predovšetkým pre to, aby sa účastník mohol domáhať svojich práv na správnom súde; ak taký predpoklad nie je naplnený, nemôže práve z tohto dôvodu správny akt obstať.

77. V prejednáwanej veci je predmetom prieskumu rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní podľa § 29 zákona EIA. Odôvodnenie rozhodnutia vydaného podľa tretej časti (§ 18 - § 39) zákona EIA musí spĺňať jednak atribúty požadované pre rozhodnutie správneho orgánu citovaným § 47 ods. 3 Správneho poriadku, ktorý procesný predpis sa podľa § 64 zákona EIA na zisťovacie konanie subsidiárne aplikuje, jednak náležitosti stanovené citovaným § 20a zákona EIA. V zmysle uvedeného teda napadnuté rozhodnutie musí obsahovať také odôvodnenie, v ktorom sa správny orgán vysporiada aj s podstatnými námietkami účastníka vo veci. V tejto súvislosti správny súd podčiarkuje, že právo účastníka na riadne odôvodnenie rozhodnutia je jednou zo záruk spravodlivého procesu, a tak aj predpokladom zachovania princípov právneho štátu. Pri hodnotení preskúmateľnosti správneho rozhodnutia je pritom potrebné aplikovať v zásade rovnaké princípy ako pri posudzovaní preskúmateľnosti súdnych rozhodnutí vychádzajúc z princípov právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR) a práva na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 Ústavy SR).

78. Ako nedôvodnú vyhodnotil správny súd námietku žalobcu, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia resp. rozhodnutia žalovaného je nedostatočné a že neobsahuje správnu úvahu ktorou sa správne orgány riadili pri vydaní napadnutých rozhodnutí. Súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia prvostupňového orgánu, má za to, že tieto rozhodnutia spĺňajú náležitosti rozhodnutí v zmysle Správneho poriadku a že tieto rozhodnutia sú dostatočne odôvodnené a poskytujú dostatočný záver o tom, že v rámci zisťovacieho konania bola navrhovaná činnosť z hľadiska povahy a rozsahu navrhovanej činnosti, miesta jej vykonávania a očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľov, možnosti realizácie opatrení navrhnutých v zámere na odstránenie a zmiernenie nepriaznivých dopadov navrhovanej činnosti na životné prostredie a zdravie obyvateľov dostatočne vyhodnotená správnym orgánom a že táto navrhovaná činnosť nemá negatívny vplyv na životné prostredie v danej lokalite. Správny súd ďalej uvádza, že rozsah a obsah prieskumu žalobou napadnutého rozhodnutia je striktno vymedzený dôvodmi nezákonnosti uplatnenými

žalobcom v správnej žalobe. Všeobecná námietka nezákonnosti, obsahujúca tvrdenie žalobcu, podľa ktorého rozhodnutie je v rozpore so zákonom alebo podľa ktorého orgán verejnej správy porušil, resp. nedodrжал procesné ustanovenia, avšak bez konkrétnej skutkovej a právnej argumentácie vzťahujúcej sa k preskúmanému konkrétnemu prípadu, žiadny priestor takémuto prieskumu nedáva, a preto musí byť aj z tohto dôvodu vyhodnotená ako nedôvodná. Napokon je potrebné dodať, že podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj Ústavného súdu SR je súd (rovnako tak aj orgán verejnej správy) povinný zodpovedať len taký argument, ktorý sa týka veci a je zároveň konkrétny (t. j. formulovaný dostatočne jasným spôsobom). Za relevantný možno podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu (napr. vo veciach G. E. v. Španielsko, § 28; Bochan v. Ukrajina, § 84; Krasulya v. Rusko, § 52) považovať taký argument, ktorý ak by bol vyhodnotený ako „opodstatnený“ (vecne správny), mal by vplyv na výsledok rozhodnutia vo veci. Len na okraj správny súd podotýka, že to, že je námietka relevantná a konkrétna, ešte nesvedčí aj o „opodstatnenosti“ (well-founded), resp. vecnej správnosti argumentu. Posúdenie „opodstatnenosti“ inak relevantného argumentu a inak relevantnej a konkrétnej námietky musí byť však predmetom úvah orgánu verejnej správy (resp. súdu).

79. Správny súd považuje za potrebné konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného reaguje na odvolacie námietky uplatnené žalobcom, podľa ktorých odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia neobsahuje skutkové a právne posúdenie veci a spôsob ako sa prvostupňový orgán vysporiadal so stanoviskom k zámeru, ktoré žalobca ako dotknutá verejnosť doručil prvostupňovému orgánu dňa 02. 06. 2020 a prvostupňový orgán so žalobcom nekonal ako s účastníkom konania, čím mu bolo upreté právo na konzultáciu, právo na kópiu podkladov rozhodnutia, právo na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia a právo navrhnuť nové dôkazy. Správny súd zistil, že žalovaný sa s odvolacími námietkami žalobcu v napadnutom rozhodnutí dostatočným spôsobom vysporiadal. Je možné konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného dáva presvedčivú a zrozumiteľnú odpoveď na relevantnú otázku posudzovanú v konaní, ktorou bol vznik účasti žalobcu v prvostupňovom konaní. Práve odpoveď na túto otázku považoval žalovaný za určujúcu pre vyhodnotenie ďalších bodov odvolania ako aj samotných pripomienok žalobcu k navrhovanej činnosti, ktoré žalobca ako odvolateľ pripojil k podanému odvolaniu. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s poukazom na relevantné ustanovenia zákona EIA a Správneho poriadku uviedol, že žalobcovi (odvolateľovi) doručením e-mailu zo dňa 02. 06. 2020 na prvostupňový orgán, ktorého obsahom bolo odôvodnené písomné stanovisko k zámeru podľa § 23 ods. 4 zákona EIA, nevzniklo postavenie účastníka konania z dôvodu, že podanie vykonané prostredníctvom e-mailu bez autorizácie podľa zákona o e-Governmente, ktoré nebolo následne doplnené v listinnej podobe, v elektronickej podobe s autorizáciou alebo ústne do zápisnice, nemožno považovať za podanie vykonané v súlade s ustanovením § 19 Správneho poriadku a správny orgán na dodatočné doplnenie podania nevyzýva, preto odvolateľom doručené stanovisko zo dňa 02. 06. 2020 k zámeru navrhovanej činnosti v zmysle ustanovenia § 23 ods. 4 zákona EIA, ktoré nebolo v lehote troch pracovných dní doplnené v podobe, s ktorou zákon spája právne účinky, nemohlo vyvolať zamýšľané právne účinky a nahliada sa naň ako by nebolo vôbec podané. Žalovaný dospel k záveru, že prvostupňový orgán na takto doručené pripomienky neprihliada, teda na dané podanie nahliada ako by nebolo vôbec podané, preto nevzniklo žalobcovi na jeho podklade ani účasti v konaní pred orgánom prvého stupňa. Žalovaný pritom dodáva, že žalobcovi vzniklo účasti až následne podaním odvolania ako to vyplýva z ustanovenia § 24 ods. 4 zákona EIA, podľa ktorého má verejnosť právo podať odvolanie proti rozhodnutiu o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona, alebo proti záverečnému stanovisku aj vtedy, ak nebola účastníkom zisťovacieho konania alebo konania o vydaní záverečného stanoviska alebo jeho zmeny. Vychádzajúc z uvedeného právneho názoru žalovaný neakceptoval ani ďalšie body odvolania, a to požiadavku odvolateľa na doplnenie dokazovania spracovaním doplňujúcej informácie podľa § 29 ods. 10 zákona EIA ku všetkým pripomienkam k zámeru a požiadavku zapracovania odvolateľom navrhovaných závažných podmienok rozhodnutia. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia teda dospel k tomu, že odvolateľ ako dotknutá verejnosť nedoplnením e-mailového podania zo dňa 02. 06. 2020 v súlade s ustanovením § 19 ods. 1 Správneho poriadku a ani nedoručením svojho písomného stanoviska k zámeru iným spôsobom, zmeškal zákonnú lehotu podľa ustanovenia § 23 ods. 4 zákona EIA, podľa ktorého verejnosť môže doručiť svoje písomné stanovisko k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od zverejnenia zámeru na webovom sídle ministerstva alebo od zverejnenia oznámenia, čím sa žalobca pripravil o možnosť podať pripomienky k predmetnej navrhovanej činnosti v rámci zisťovacieho konania a na podanie pripomienok nie je zákonom určený ani inštitút odvolacieho konania. Inými slovami právny názor žalovaného o tom,

že žalobcovi nevzniklo v konaní pred prvostupňovým orgánom účastníctvo, viedlo ku konštatovaniu žalovaného, že žalovaný nebude vyhodnocovať pripomienky (v bodoch č. 1 až 5 podaného odvolania) podané odvolateľom ku navrhovanej činnosti vo fáze odvolacieho konania, nakoľko tieto boli doručené po zákonom stanovenej lehote.

80. Žalovaný podľa názoru správneho súdu teda dostatočným spôsobom vysvetlil, prečo prvostupňový orgán nekonal so žalobcom ako s účastníkom konania, pričom postup prvostupňového orgánu ako aj svoj postup odôvodnil aplikáciou relevantných ustanovení zákona EIA a ustanovení Správneho poriadku. Správny súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného ohľadom (neexistencie) účastníctva žalobcu v prvostupňovom konaní a má za to, že postup prvostupňového orgánu v prejednávanej veci bol v súlade so zákonom EIA a primerane aplikovanými ustanoveniami Správneho poriadku. Je nepochybné, že zákonodarcu výslovne upravil podmienky, za ktorých vzniká verejnosti účastníctvo v konaní podľa zákona EIA, pričom príslušný správny orgán prihliada iba na pripomienky, ktoré sú doručené správne mu orgánu v súlade so zákonom EIA (za subsidiárnej aplikácie ustanovení Správneho poriadku podľa § 64 zákona EIA), v zákonom stanovenej lehote a ktoré obsahujú zákonom predpísané náležitosti.

81. Správny súd poukazuje na to, že ak má účastník konania záujem na vyvolaní relevantného právneho účinku v prípade podania vo veci samej (za ktoré možno považovať aj žalobcom ako dotknutou verejnosťou uplatnený postup podľa § 24 ods. 3 písm. a) zákona EIA, ktorým prejavil záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene a na konaní o jej povolení podaním odôvodneného písomného stanoviska k zámeru podľa § 23 ods. 4 zákona EIA) je povinný doplniť neautorizované elektronické podanie v lehote troch pracovných dní, a to v jednej z kvalifikovaných podôb tak, ako to ustanovuje Správny poriadok. Je potrebné prisvedčiť žalovanému, že na takéto doplnenie správny orgán nevyzýva. Aj v komentárovej literatúre sa uvádza, že „vo svojej podstate to znamená, že ak účastník konania neautorizované elektronické podanie v lehote troch pracovných dní nedoplní, bude sa mať za to, že na správny orgán nebolo doručené žiadne podanie vo veci samej. Správny orgán potom takto doručené podanie žiadnym spôsobom nevybavuje – najmä ho meritórne neskúma a ani konanie vo veci nezastavuje (v prípade ak ide o návrh na začatie konania). Je teda bremenom účastníka konania uskutočniť doplnenie neautorizovaného podania v lehote vyplývajúcej zo Správneho poriadku a spôsobom upraveným v Správnom poriadku, ak sa tak nestane, bude sa mať za to, že podanie vo veci samej správne mu orgánu nedoručil, a tento preto ani nie je povinný s takýmto návrhom žiadnym spôsobom nakladať“ (Potásch, P., Hašanová, J., Vallová, J., Milučký, J., Medžová, D. Správny poriadok. Komentár. 4. vydanie. Praha : C. H. Beck., 2022, Komentár k § 19 ods. 1 Správneho poriadku.). Oboznámením sa s obsahom administratívneho spisu správny súd zistil, že podanie žalobcu doručené prvostupňovému orgánu e-mailom dňa 02. 06. 2020 pripojené k odvolaniu zo dňa 07. 12. 2020 proti prvostupňovému rozhodnutiu a obsahujúce odôvodnené stanovisko k navrhovanému zámeru neobsahovalo také skutočnosti, ktoré by preukazovali, že žalobca svoje e-mailom doručené podanie autorizoval jedným zo spôsobov uvedených v § 23 zákona o e-Governmente, resp. ani to, že by svoje podanie v lehote troch pracovných dní doplnil, preto právny záver odvolacieho orgánu týkajúci postupu prvostupňového orgánu nekonat so žalobcom ako účastníkom konania správny súd považuje za správny.

82. Správny súd zároveň považuje za dôležité uviesť, že žaloba žalobcu ani neobsahovala žalobnú námietku, ktorou by žalobca spochybňoval právny názor žalovaného o tom, že žalobcovi nevzniklo účastníctvo v prvostupňovom konaní. Žalobca v žalobe iba všeobecne uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že je nedostatočne odôvodnené a absentuje v ňom správna úvaha ako sa žalovaný vysporiadal s pripomienkami žalobcu k navrhovanej činnosti, pričom však žalobca neuviedol akým spôsobom došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej, resp. v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia žalovaného uvedeného v napadnutom rozhodnutí. Je potrebné uviesť, že správny súd prieskum vykonáva v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby, pokiaľ nejde o prípady vymedzené v § 134 ods. 2 SSP, pod ktoré ale prejednávaná vec nespadá. Správny súd preto dodáva, že pri všeobecnej správnej žalobe, akou je správna žaloba žalobcu, nie je oprávnený nahrádzať žalobcu a rozširovať žalobné námietky, konkretizovať žalobné námietky alebo vyhľadávať nezákonnosti v postupe a rozhodnutiach orgánov verejnej správy nad rozsah žalobných námietok. Nie je úlohou ani povinnosťou správneho súdu si vyvodzovať alebo konkretizovať žalobné body.

83. Na základe vyššie uvedeného potom neobstoja ani žalobné námietky žalobcu, podľa ktorých prvostupňové rozhodnutie neobsahuje ani jedno z opatrení, ktoré navrhoval žalobca v rámci pripomienok (vrátane zmiernujúceho opatrenia v rozsahu tzv. cestnej zelene podľa § 14 cestného zákona), neobsahuje žiadnu argumentáciu týkajúcu sa nedoručenia kópie spisov žalobcovi, nezvolenie konzultácie podľa § 63 zákona EIA a neumožnenie žalobcovi zúčastniť sa konzultácie. Uvedené pripomienky bolo možné uplatniť v prípade, ak by žalobca v postavení dotknutej verejnosti prejavil záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene a na konaní o jej povolení jedným zo spôsobov uvedených v ustanovení § 24 ods. 3 písm. a) až d) zákona EIA, avšak v prejednávacom prípade žalobca ako dotknutá verejnosť neprejavil záujem spôsobom, ktorý predpokladá zákon. Žalobca sa stal účastníkom konania až dňa 07. 12. 2020 podaním odvolania proti rozhodnutiu v zisťovacom konaní podľa § 24 ods. 4 zákona EIA a žalovaný ako odvolací správny orgán zaslal odvolanie na vyjadrenie navrhovateľovi zámeru – ďalšiemu účastníkovi 1/, ktorý sa k odvolacím námietkam vyjadril a žalovaný sa nimi v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal. Správny súd preto námietku žalobcu, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, nakoľko neobsahuje vyhodnotenie stanovisk podľa § 29 ods. 13 zákona EIA vyhodnotil ako neopodstatnenú. Podľa § 29 ods. 3 zákona EIA, ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, použijú sa primerane pre zisťovacie konanie kritériá, ktoré sú obsiahnuté v prílohe č. 10 citovaného zákona, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská dotknutých orgánov podľa § 23 ods. 4.

84. Správny súd má za to, že prvostupňový orgán vyhodnotil pripomienky, ktoré mu boli kvalifikovane doručené zo strany dotknutých orgánov. Z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplynulo, že prvostupňový orgán ako príslušný orgán vychádzal z komplexných výsledkov zisťovacieho konania. Povoľujúci orgán a dotknuté orgány – ďalší účastník konania 3/ – Obec B. B., Ministerstvo dopravy a výstavby SR, Odbor cestnej infraštruktúry, Ministerstvo dopravy a výstavby SR, Útvar vedúceho hygienika rezortu, Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia na úseku štátnej vodnej správy, Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia na úseku štátnej správy ochrany prírody a krajiny, Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia na úseku štátnej správy ochrany ovzdušia, Okresný úrad Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Okresný úrad Žilina, odbor krízového riadenia, Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, pozemkový referát – nepoukázali na očakávané zhoršenie kvality zložiek životného prostredia a podmienok ochrany verejného zdravia, vyslovili vo svojich stanoviskách názor, že odporúčajú ukončiť proces posudzovania v zisťovacom konaní. Zároveň však prvostupňový orgán akceptoval podmienky Okresného úradu Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia na úseku štátnej vodnej správy, pričom tieto podmienky sú obsiahnuté vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia. Z administratívneho spisu tiež vyplynulo, že svoje pripomienky neuplatnili v zákonom stanovenej lehote Žilinský samosprávny kraj a Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie, na úseku odpadového hospodárstva, ďalší účastník konania 2/ – Obec Porúbka, OR HaZZ a Krajský pamiatkový úrad Žilina a teda sa považujú podľa § 23 ods. 4 zákona EIA za súhlasné stanoviská. Zo zhodnotenia predpokladaných vplyvov navrhovanej činnosti vyplýva, že sa nepredpokladajú také negatívne vplyvy, ktoré by mali za následok významné zhoršenie stavu životného prostredia a zdravia obyvateľov v záujmovom území oproti existujúcemu stavu, ktoré by bolo potrebné ďalej posudzovať podľa zákona EIA.

85. Z uvedeného teda vyplynulo, že prvostupňový orgán sa starostlivo zaoberal všetkými pripomienkami, ktoré mu boli kvalifikovane doručené, tieto vecne posúdil a navrhnuté opatrenia dotknutých orgánov na zmiernenie vplyvu navrhovanej činnosti na životné prostredie prevzal do výrokovej časti svojho rozhodnutia. Žalovaný zároveň v napadnutom rozhodnutí uviedol, že v prvostupňovom rozhodnutí nie sú zahrnuté opatrenia, ktoré boli vyhodnotené v rámci zisťovacieho konania ako splnené, nedôvodné a nesúvisiace s predmetom posudzovanej činnosti ako aj tie, ktoré sa týkali dodržiavania platných právnych predpisov a noriem, ktoré sú pre navrhovateľa záväzné. Napokon skutočnosť, že týmto pripomienkam nevyhoveli, resp. nezpracovali návrhy na prijatie opatrení, ktoré vyhodnotili ako nedôvodné, nie sú samy o sebe dôvodom na zrušenie rozhodnutia.

86. Podľa názoru správneho súdu je povinný správny orgán následne vyhodnocovať len také pripomienky, ktoré sú podané zákonom predpokladaným spôsobom, pričom svoje závery je povinný náležite odôvodniť len vo vzťahu k tým pripomienkam, ktoré sú kvalifikovane podané v zmysle zákona

EIA, resp. nie vo vzťahu k pripomienkam, na ktoré sa vôbec neprihliada a boli podané po zákonnej lehote 21 dní, ako tomu bolo v prejednávanom prípade. Správny súd preskúmal postup prvostupňového orgánu a žalovaného, pričom sa oboznámil s obsahom administratívneho spisu a vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že námietka žalobcu o tom, že v konaní došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej, nie je dôvodná.

87. Navyše správny súd poznamenáva, že z obsahu jednotlivých pripomienok, ktoré vzniesol žalobca v rámci podaného odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu ako dotknutá verejnosť, ani nevyplývajú žiadne konkrétne negatívne vplyvy, ktoré by vznikli v procese navrhovanej činnosti pri rekonštrukcii mosta, a teda žalobca v konaní neuviedol žiadne konkrétne dôvody, z ktorých by vyplývalo, že navrhovaná činnosť, ktorú chce uskutočniť navrhovateľ predloženého zámeru, negatívne ovplyvní životné prostredie v danej lokalite.

88. Správny súd má za to, že prvostupňový orgán aj žalovaný postupovali v zmysle citovaných zákonných ustanovení zákona EIA, pretože z výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že navrhovaná činnosť, ktorá bola uvedená v predloženej zámere, sa nebude posudzovať podľa zákona EIA, pričom vo výrokovej časti sa ďalej uvádzajú aj podmienky, ktoré pri spracovaní ďalšieho stupňa dokumentácie a v ďalšom procese konania je navrhovateľ povinný rešpektovať. Správny súd poukazuje na to, že na základe výsledkov zisťovacieho konania a doručených stanovísk prvostupňový orgán dospel k rozhodnutiu, že navrhovaná činnosť nebude posudzovaná podľa zákona EIA, pretože jednotlivé dotknuté orgány sa k tejto navrhovanej činnosti vyjadrili buď v tom zmysle, že určili, ktoré z podmienok musí navrhovateľ v ďalšom konaní dodržiavať resp. boli bez pripomienok.

89. Námietku žalobcu týkajúcu sa porušenia ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku, v zmysle ktorého je správny orgán povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, zo strany prvostupňového orgánu tým, že správny orgán žalobcovi nedoručil podklady, na základe ktorých rozhodol, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko túto povinnosť ukladá zákon správneho orgánu len vo vzťahu k účastníkom konania a zúčastneným osobám a pokiaľ účastníctvo žalobcovi v konaní pred správnym orgánom z vyššie uvedených dôvodov nevzniklo, nedošlo zo strany prvostupňového orgánu k jeho porušeniu. Z obsahu administratívneho spisu navyše vyplýva, že prvostupňový orgán dal možnosť účastníkom konania sa vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, ktoré mali slúžiť k vydaniu napadnutého rozhodnutia, a to listom zo dňa 18. 09. 2020 označeným ako „I/64 Porúbka – most 107“ – upovedomenie o podkladoch rozhodnutia. Správny súd z administratívneho spisu zistil, že správne orgány v priebehu správneho konania postupovali v súčinnosti s účastníkmi konania, týmto poskytli dostatočný priestor na uplatnenie ich práv. Žiadne zásadné pochybenie v konaní pred správnymi orgánmi majúce za následok nezákonné rozhodnutie tak správny súd nezistil.

90. Podľa názoru správneho súdu zo strany správnych orgánov nedošlo ani k porušeniu zákona č. 43/2006 Z. z. (Aarhuský dohovor), keď prvostupňový orgán sprístupnil verejnosti informácie o životnom prostredí, ako aj zámer o navrhovanej činnosti a toto sprístupnenie bolo vykonané spôsobom, ktorý je v dnešnej dobe štandardný, teda tieto doklady boli zverejnené na webovej stránke prvostupňového orgánu resp. Ministerstva životného prostredia SR. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že tento nemohol riadne hájiť svoje záujmy a nebolo mu umožnené zúčastniť sa konzultácií počas celého procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie v zmysle § 63 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, tak súd rovnako ako žalovaný považuje uvedenú námietku za neopodstatnenú. Správny súd sa stotožňuje so záverom žalovaného, že konzultácie v zmysle ustanovenia § 63 zákona EIA sú v dispozícii konajúceho správneho orgánu, ktorý v konkrétnom prípade na základe voľnej úvahy zväží vhodnosť ich vykonania. Z predmetného ustanovenia zákona EIA nevyplýva povinnosť správneho orgánu vykonať konzultácie na žiadosť dotknutej verejnosti, ale právo dotknutej verejnosti zúčastniť sa konzultácií v prípade, že správny orgán rozhodne o ich vykonaní. Je na posúdení správneho orgánu a to v prípade, že si to vyžaduje povaha veci a že si to vyžaduje objasnenie určitých náležitostí, ktoré sú predmetom posudzovacej činnosti. V danom prípade správny orgán nepovažoval za potrebné takéto ústne pojednávanie uskutočniť, pretože vyhodnotil podklady zhromaždené v rámci vykonaného dokazovania za dostatočné a na základe týchto podkladov bolo možné vydať rozhodnutie v merite veci.

91. Všeobecné konštatovanie o nesúlade napadnutého rozhodnutia, resp. postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, s účelom Aarhuského dohovoru, o porušení zásad uplatňovaných v správnom konaní (tvrdené porušenie § 3 ods. 4 Správneho poriadku), o podstatnom porušení ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej, bez konkretizácie jeho porušenia s poukazom na konkrétny dopad na práva žalobcu resp. na verejný záujem v oblasti životného prostredia, len na základe vlastných úvah a záverov žalobcu, na vecný prieskum správnym súdom nepostačuje. V žalobe chýba náležitá vecná argumentácia žalobcu pre súdny prieskum. V prejednávanej veci v žalobnom bode išlo o nekonkrétne, všeobecné námietky, ktoré boli v zásade len prejavom nesúhlasu s postupom prvostupňového orgánu. Správny súd nemôže za žalobcu vyhľadávať konkrétne dôvody nezákonnosti.

92. Všeobecná námietka žalobcu, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi a nemá v nich oporu nie je dôvodná. Naopak, ako už správny súd uviedol, zistenie skutkového stavu považuje správny súd za dostačujúce pre vydanie rozhodnutia a správnymi orgánmi ustálený skutkový stav má podľa správneho súdu jednoznačne oporu v administratívnom spise.

93. Ďalšie body správnej žaloby, poukazy na vnútroštátnu a medzinárodnú právnu úpravu, na judikatúru Najvyššieho súdu SR a Súdneho dvora EÚ, sú bez príliehajúcej argumentácie prepájajúcej túto právnu úpravu a závery judikatúry s prejednanou vecou. Žalobca v správnej žalobe uvádza aj konštatovania týkajúce sa transpozície Aarhuského dohovoru, popisuje svoje zámery a svoju činnosť, uvádza skutočnosti o svojom pôsobení v administratívnych konaniach vo veciach životného prostredia a o zdôvodňovaní potreby iniciovať konanie pred správnymi súdmi na základe podanej správnej žaloby, prednáša všeobecnú kritiku aplikačnej praxe orgánov verejnej správy, avšak v týchto bodoch správnej žaloby nie sú obsiahnuté konkrétne veci príliehajúce žalobné námietky s tvrdením o nezákonnosti voči preskúmaným rozhodnutiam.

94. Pokiaľ žalobca uviedol, že správny súd v prípade nejasnosti pri aplikácii práva Európskej únie má možnosť v zmysle čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie požiadať Súdny dvor Európskej únie o vydanie predbežného nálezu v otázkach, ktoré sa týkajú výkladu zmlúv a požiadal súd o polozenie otázky o súladnosti aplikácie práva v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie so zmluvami v zmysle čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ, správny súd k tejto časti správnej žaloby uvádza, že v prejednávanej veci nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom EÚ.

95. Vzhľadom na skutočnosť, že správny súd všetky žalobné námietky (a to tie, ktoré napíňali predpoklad preskúmateľnosti – atribút konkrétosti a vecnosti) vyhodnotil ako nedôvodné, žalobu s poukazom na cit. ust. § 190 SSP zamietol.

96. O náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcovi rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že mu náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní nebol úspešný. Náhradu trov konania nepriznal súd ani ďalším účastníkom konania v zmysle § 169 SSP a contrario, pretože nebola splnená podmienka na jeho aplikáciu. Nevznikli im totiž trovy v súvislosti s plnením povinností, ktoré by im explicitne uložil správny súd.

97. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contrario).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP)

v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu
písm. a) SSP).

(§ 443 ods. 2

Podľa § 445 ods. 1 a 2 SSP v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1 a 2 SSP sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.